

СЛАВА ЗСУ! «ГОРИТЬ, ПАЛАЄ ТЕХНІКА ВОРОЖА»

Сили оборони України ефективними діями зривають загарбницькі плани агресора.

Так, за підтвердженою інформацією, ворог намагався організувати видачу боєприпасів різної номенклатури для 17 танкового полку 70-ї мотострілецької дивізії поблизу тимчасово окупованої Богданівки Луганської області, а також роздати для потреб окупаційної армії, що діє на Донеччині, понад 19,000 БпЛА різних типів.

Вантажівки доставили до польового складу танкового полку десятки тисяч мін, гранат та патронів різних типів, тисячі пострілів для танків (зокрема високоточні ЗУБК-14) та снарядів для артилерії.

В другому випадку вантаж складався із різноманітних БпЛА ("Мол-

нія", "Бумеранг", "Вандал новгородський", "Горинич" та інші) і супут-

нього устаткування (акумулятори, модулі зв'язку та відеопередавачі).

Першим, ще 29 серпня 2025 року, воїни з ОСУВ "Дніпро" уразили логістичний пункт розподілу дронів. Як результат — знищення величезних запасів ударних БпЛА російського агресора.

Черга ворожих боєприпасів настала 18 вересня 2025 року, коли підрозділи Збройних Сил та Служби безпеки України знищили полковий склад БК російських окупаційних сил на Луганщині. На додачу до боєприпасів, згоріли і транспортні засоби ворога.

Результат ефективної співпраці тих, хто знаходить і тих, хто уражає, покращується із кожним разом.

Слава Україні!

Фото: «24 канал»

«Фейсбук» Генерального штабу ЗСУ

УКРАЇНЦІ В ЛОНДОНІ ПРОВЕЛИ НОВУ АКЦІЮ ПРОТЕСТУ ПРОТИ ВИСТУПУ АННИ НЕТРЕБКО

У четвер, 18 вересня, українська громада у Великій Британії провела черговий протест біля Королівського оперного театру в Лондоні, спрямований проти виступу російської оперної співачки Анни Нетребко, яка роками підтримувала режим владимира путіна та мовчала про війну в Україні.

Про це йдеться на «Фейсбук»-сторінці спільноти Support Ukraine / London Euromaidan, яка організувала акцію.

Активісти підкреслюють, що протест — це не виступ проти музики, а боротьба «проти забуття й співучасті».

Протестувальники згадали загиблих українських мистців, зокрема оперного співака Василя Сліпака та артиста балету Олександра Шаповала. Їхні голоси, як зазначалося, мали б лунати на світових сценах, але їх убила війна.

Учасники події увімкнули сирену повітряної тривоги як символ війни росії проти України, яку співачка підтримує.

«Поки вона співає арії, ми чуємо сирени. Бо в Україні діти засинають під звуки повітряних тривог. Сирени — їхні колискові. Багато з них більше не прокидаються», — написала учасниця мітингу Юлія Параще-

нюк.

Учасники мітингу наголосили, що, запрошуючи Нетребко, британська опера стає співучасницею у російській війні.

«Ви називаєте це мистецтвом? Це — співучасть. Поки наші оперні театри бомблять — у Маріуполі, Харкові, Дніпрі — ви віддаєте свою сцену голосу держави-терориста», — наголосили учасники протесту.

«Сьогодні ввечері Королівська оперна втратила свою корону. Ви більше не королівська — ви сцена путіна», — сказали в українській громаді.

Текст і фото: СКУ, «Укрінформ»

КАНАДА, АВСТРАЛІЯ ТА ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ВИЗНАЛИ ДЕРЖАВУ ПАЛЕСТИНА

Канада, Австралія та Британія у неділю, 21 вересня визнали незалежність Палестинської держави, ставши першими країнами з «Великої сімки», які це зробили.

Про це повідомили прем'єр-міністри Канади Марк Карні, Великої Британії Кір Стармер та Австралії Ентоні Албанезе.

«Сьогодні, щоб відродити надію на мир для палестинців та ізраїльтян, а також на рішення про створення двох держав, Велика Британія офіційно визнає Державу Палестина», — йдеться у дописі Кіра Стармера.

Марк Карні написав, що Канада пропонує партнерство у побудові обіцянки мирного майбутнього як для Палестини, так і Ізраїлю.

Ентоні Албанезе ж наголосив, що терористична організація ХАМАС не повинна відігравати жодної ролі в Палестині.

«Президент Палестинської автономії підтвердив своє визнання права Ізраїлю на існування та дав прямі зобов'язання Австралії, включаючи зобов'язання провести демократичні вибори та запровадити значні реформи у сфері фінансів, управління та освіти», — йдеться у повідомленні прем'єра.

«Слово і Діло»

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ПЛАСТОВОГО РОКУ

У Парку культури та відпочинку імені Богдана Хмельницького відбулося офіційне та традиційно свято з нагоди відкриття Пластового року. Це особлива подія для всієї Львівської станиці, яка відбувається після таборового літа і символічно відкриває новий сезон пластової діяльності.

Про це повідомляє Львівська міська рада.

Близько півтори тисячі пластунів провели традиційне відкриття з церемоніями, нагородженнями та побудовою лави — організованого строю учасників, що символізує єдність пласто-

вого гурту. В межах події відбулися також іменування нових скобів та вірлиць (хлопців та дівчат, які виконавши вимоги, отримали найвищий ступінь), складання

пластової присяги та відзначення та подяки старшопластунам.

До заходу долучився міський голова Львова Андрій Садовий.

«Я дуже гордий, що Пласт у Львові є настільки потужним. Ви є однією з найкрупніших молодіжних організацій не тільки в Україні. Ви несете дуже правильні цінності, які особливо важливі в роки війни.

Сьогодні (20 вересня) після обіду ми будемо мати дуже круту подію — на вул. Замарстинівській, 213 відкривається ще одна домівка для наших молодіжних організацій, зокрема і Пласту. Дуже крута, історична льокація. Це наш маленький подарунок вам з нагоди сьогоднішнього свята», — сказав мер Львова.

Від імені громади Львова міський голова вручив п'ятьом пластунам почесні подяки:

- старшопластуна Нестору Сивуляку
- старшопластунці Анастасії Сеньковській
- пластунці-сеньйорці праці Олі Коляді
- старшопластунці Богдані Кондратик
- старшопластунці-вірлиці Анастасії Педько.

Фото: Львівська міська рада
Тетяна Короленко,
«Дивись!INFO»

ОХОЧІ? РІШУЧІ? «ТЯГУЧІ»?

Нас тепер одверто, часто й безцеремонно вчать запопадливо дякувати всім, хто допомагає хоч чимось стримувати російську орду. Так і кажуть: українці, мало, мовляв, дякуєте. І керівники нашої держави зазвичай починають свої публічні виступи на різних міжнародних майданчиках з отого ритуального дякую. Вже й авансом. На всяк випадок. Аби партнери, чого доброго, не образилися.

А війна триває, стинаючи на землі українській невинні українські душі. І кривавий кремлівський карлик її не збирається закінчувати. Недавнім своїм указом погнав з посади заступника керівника своєї адміністрації Дмитра Козака, котрий, як тепер пишуть, був там ледь не єдиним противником путінської воєнної авантюри в Україні, намагався переконати свого господаря розпочати мирні перемовини відновлювати економічних зв'язків із європейськими країнами. Вочевидь, це засвідчує, що кремлівська «крихітка Цахес» і його наближені від самовпевненості й зухвальства остаточно «злетіли з котушок».

Міжнародні аналітики вже втомилися повторювати статистику, що мізерний російський валовий внутрішній продукт у рази менший проти сукупного європейського! Тож наміри та спроможність ординців, які зібралися «воювати надовго», при повноспроможній колективній протидії звелися б нанівець.

Якби ж то...

Писав не раз і знов повторюю: новітня російсько-українська війна не льокальна, а цивілізаційна. Це планетарна боротьба тиранії з демокра-

тією. Здається, в цьому році й сумніватися. Недавнє єднання керманів автократичних режимів на трибунах військового параду в Пекіні — яскраве підтвердження цього. Китай, КНДР, російська федерація, Білорусь та «прімкнувшій к ним (той, хто приєднався до них)» Моді, прем'єр-міністр Індії, продемонстрували свою геополітичну вісь. І путіна вони тепер не кинуть.

А тимчасом наші союзники кілька місяців тому об'єдналися в коаліцію чи то рішучих, чи охочих (оглядачі вживають ці слова як синоніми, хоча навіть школяр тямить, що «рішучість» й «охочість» мають різні смислові наповнення). В нашому випадку йдеться більше про охочих і... на жаль, не вельми рішучих, аби стояти з Україною пліч-о-пліч. У справжній єдності й рішучості європейці могли б знайти больові точки впливу і на Китай та Індію, запровадивши проти них вторинні санкції разом із США.

російсько-українська війна, найкривавіше побоїще після Другої світової, наближається до чотирирічної відмітки. Вона, звісно, непорівнянно технологічніша за свою криваву попередницю, але багато чим схожа на минулі світові війни. росіяни шокують світ неадекватністю — масово йдуть на заклання ні за що ні про що. Зомбована маса злиднів, підкуплених грошима, зі звихненими розпропагандою мізками готова й далі вбивати, палити, нищити. Завтра їм скажуть про «поляків-нацистів», «нацистів-литовців» чи будь-яких інших «нацистів» — і ті посунуть ордою «защитать свою родіну» за

кордонами Євросоюзу... «Первіє ласточки з мордору» вже «погостювали» в наших сусідів: 10 вересня понад два десятки російських безпілотників вторглися на територію Польщі. Польський прем'єр Дональд Туск, виступаючи перед парламентаріями, наголосив: ця атака — не просто провокація, а конфронтація, яку росія розпочала в цілому світі.

І що ж? Навіть цей кричущий факт агресії, окрім словесної патетики європейців та майже нульової реакції США, не отримав адекватної відповіді. путін вчергове випробував європейську демократію на терплячість, а американську — на байдужість. При тім, що всі давно усвідомили: страх і нерішучість жертви лише заохочує агресора.

Якщо стосовно путіна європейці свого часу намагалися толерувати, не вживаючи на його адресу різких слів, то нинішні висловлювання лідерів точно стали відвертими. Фрідріх Мерц, канцлер Німеччини, інформуючи депутатів нижньої палати Бундестагу, звинуватив путіна у вбивствах та спробах дестабілізувати Захід: «путін вже давно перевіряє межі. Він саботує, шпигує, вбиває і намагається дестабілізувати нас. росія прагне розхитати наші суспільства». Варто нагадати, що Мерц і раніше називав кремлівського диктатора військовим злочинцем, але... що з того? Якими б різкими не були висловлювання керівників країн-союзників та оголошені ними санкції, де факто це не похитнуло наміри кремля воювати далі, «до переможного кінця». На больовий шок, який змусив би путіна

зупинитися, ще ніхто не наважився. На санкції — так, але водночас — і на мільярдні перерахування валюти з Європи на російські рахунки за спожиті нафту й газ...

Не за горами 19-й санкційний пакет від «рішучих» чи «охочих». Дев'ятнадцятий! А скільки ще їх знадобиться, аби бодай економіка росії почала конати? Не знати нікому. Бо в європейців бракує єдності всередині своєї спільноти. Сварять уряди Угорщини та Словаччини, які купують російські енергоресурси і заграють з агресором, вставляючи палиці в колеса євроінтеграційним процесам України. Сварять, а Мурий їсть собі та й їсть.

Я майже не згадував Трампа. Той днями знову грав «ображену вдову»: заявив, що путін його «підвів». Але скільки цих словес ми вже начулися од нього? Завтра будуть діаметрально інші... Вже й його колегам набридло це риторичне гойдання: президент Португалії Марсело Ребелу де Соуза, заявив, що Дональд Трамп нині діє як «російський агент», віддаючи перевагу москві у війні проти України. І таки правду каже: після ганебної трампівської червоної доріжки російському диктаторові на Алясці і зустрічі «ні про що» російські варварські атаки на Україну лише посилилися.

Такі, на жаль, нинішні реалії і рішучих, і охочих, і байдужих. Але точно не тих, хто готовий захистити Україну від експансії, а світ від імперської диктатури.

Микола Гриценко,
«Грінченко-Інформ»

«ТИПОВА РОСІЙСЬКА ОНУЧА»

Колишній прем'єр-міністр Польщі Лешек Міллер в інтерв'ю «Radio Zet» різко висловився про президента України Володимира Зеленського, звинувативши його у поширенні російської пропаганди.

Лешек Міллер, прем'єр-міністр

Польщі у 2001-2004 роках, у інтерв'ю заявив, що мета Зеленського — «викликати колективну збройну реакцію НАТО». Також Міллер прокоментував висловлювання президента України щодо того, що Польща «не зможе врятувати своїх людей» у разі

масованої атаки.

«Це типова «російська онуча»... Людина, яка поширює російську пропаганду й каже, що Польща беззахисна, є «російською онучею», — сказав Міллер.

На заяву польського колишнього

прем'єра відреагувало посольство України у Польщі, назвавши її «провокаційною та неприйнятною» і наголосивши на необхідності збереження взаємної поваги та довіри між країнами.

«NEWSUA»

ТРАМП ЗНОВУ ГОВОРИТЬ ПРО ТЕ, ЩО ЗЕЛЕНЬСЬКОМУ ДОВЕДЕТЬСЯ ПІТИ НА УГОДУ

І ми починаємо обговорювати, на які ж поступки американський президент буде штовхати українського колегу, що він скаже під час їхньої майбутньої зустрічі у Сполучених Штатах, чи не стане Трамп на бік путіна під час тристороннього саміту.

Тобто ми знову починаємо дискутувати про власні очікування у неіснуючій реальності. Не має жодного значення, які поступки мав би зробити Зеленський, тому що жодні поступки путіну не потрібні. Не має значення, на чиєму боці буде Трамп під час тристороннього саміту, тому що самого саміту не буде. Усе це існує виключно у світі Трампа, який не перетинається з реальністю.

путін, між тим, діє за власним пляном. Він тягне час і посилює ескаляцію. Якщо Трамп буде раптом надто сильно тиснути, путін знову запропонує відновити переговори й, можливо, надішле для участі вже не медійського, а рябкова чи навіть

лаврова. При цьому він знову буде запрошувати Зеленського прийти до москви. Зеленський відмовлятиметься, а Трамп продовжуватиме говорити про тристоронні зустрічі. І водночас російські дрони летітимуть у європейські країни, Трамп цього не помічатиме, а ситуація дестабілізуватиметься, якщо не буде адекватної реакції бодай з боку європейців.

Поряд із згадкою про Зеленського Трамп знову вимагає від європейців запровадити санкції проти покупців російської нафти. Це слушне зауваження. Захід мав би обмежити закупівлі як російської нафти, так і нафтопродуктів, вироблених із неї. Чи зупинить це війну? Ні. Бо для Китаю й Індії со-

лідарність із росією — не лише економічне рішення. Це основа їхньої стратегії: те, що дозволяє Китаю будувати власну гегемонію і залишатися незалежним від тиску Заходу. А сам тиск може дати зворотний результат: збільшити доходи росії, адже Індія й Китай просто шукатимуть інші ринки для збуту продукції.

А якщо все ж таки цей економічний тиск дасть результат і зруйнує російську економіку? Відкрию вам великий секрет: у такому разі нам Трамп буде непотрібний. Ні в кімнаті переговорів, ні поза нею. Якщо у путіна почнуться серйозні проблеми, він сам знайде спосіб завершити війну без будь-якого Трампа. А якщо проблем не буде, він лише й надалі використовуватиме слабкість і некомпетентність Трампа для посилення впливу Китаю та росії.

Віталій Портников, «Високий замок»

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ РАТИФІКУВАВ УГОДУ ЗІ СПОЛУЧЕНИМ КОРОЛІВСТВОМ ПРО СТОРІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО

Президент України Володимир Зеленський повідомив, що підписав закон про ратифікацію угоди про сторічне партнерство між Україною та Великою Британією. Про це він написав у соцмережі «Х» у четвер, 18 вересня.

«Наш союз подвоює нашу силу. Саме тому для мене велика честь і привілей підписати закон про ратифікацію угоди про сторічне партнерство між Україною та Сполученим Королівством. Учора (17 вересня) Верховна Рада переважною більшістю голосів підтримала цей історичний договір, і сьогодні я повертаю його до парламенту з підписом», — наголосив Зеленський.

Голова держави також висловив вдячність королю Великої Британії Чарльзу III за послідовну підтримку. Він підкреслив, що у нинішніх умовах, коли на Європейському континенті знову зростає загроза тиранії, країни мають демонструвати єдність і силу.

«У час, коли тиранія знову загрожує Європі, ми всі має-

мо триматися сильних позицій, і Велика Британія продовжує бути лідером у захисті свободи в багатьох вирахах. Разом ми багато досягли, і з підтримкою волелюбних народів — Сполученого Королівства, наших європейських партнерів і Сполучених Штатів Америки — ми продовжуємо боронити цінності й захищати життя. Ми єдині в зусиллях зробити так, щоб дипломатія працювала та щоб забезпечити тривалий мир на Європейському континенті», — додав президент.

17 вересня Верховна Рада України ратифікувала цю угоду, ухваливши законопроект №0332. Рішення підтримало 295 народних депутатів. Документ встановлює нову довгострокову рамку співпраці між Києвом і

Лондоном. Це включно з оборонним сектором, економічною взаємодією, розвитком науки, технологій і культурними обмінами.

Особливий акцент зроблено на сфері безпеки та оборони. В угоді передбачено, що Велика Британія зобов'язується надавати Україні щорічну військову допомогу у розмірі не менше 3,6 мільярда фунтів стерлінгів до завершення фінансового року 2030/31. У разі потреби ця підтримка може бути продовжена й після зазначеного терміну.

Підписання закону Зеленським остаточно закріплює юридичну силу угоди, яку вже називають історичною та безпрецедентною. Сторічне партнерство визначає стратегічний вектор українсько-британських відносин на десятиліття вперед, особливо в умовах продовження агресії росії та необхідності забезпечення стабільності й миру в Європі.

Денис Молотов, «Ірта-Факс»

СЛАВА ПОЛЯГЛИМ ГЕРОЯМ!

Сьогодні (18 вересня) відбулися репатріаційні заходи. В Україну повернуто 1,000 тіл, які за твердженням російської сторони належать українським військовослужбовцям.

Найближчим часом слідчими правоохоронних органів спільно з експертними установами МВС будуть здійснені всі необхідні експертизи та проведена ідентифікація репатрійованих тіл.

Репатріаційні заходи вдалося провести за результатами спільної роботи співробітників Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими, Об'єднаного центру при СБ України, Збройних Сил України, МВС України, Офісу Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Секретаріату Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, ДСНС України, інших структур Сектора безпеки та оборони України.

Висловлюємо вдячність за сприяння Міжнародному Комітету Червоного Хреста.

Окрема подяка особовому складу Центрального управління ЦВС ГШ ЗСУ та Об'єднаного центру забезпечення заходів ЦВС Збройних Сил України, який здійснює перевезення репатрійованих до визначених державних спеціалізованих установ, організовує передачу загиблих представникам правоохоронних органів у системі МВС та судово-медичної експертизи в системі МОЗ.

Слідчими правоохоронних органів спільно з експертними установами МВС у найкоротші терміни будуть встановлені особи загиблих.

Слава поляглим Героям!

Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими

«ПОЛЬЩА ХОЧЕ СКОРИСТАТИСЯ ЗНАННЯМИ УКРАЇНИ ПРО ДРОНИ»

Віцепрем'єр, міністр національної оборони Польщі Владислав Косіняк-Камиш під час свого візиту до Києва 18 вересня заявив про бажання скористатися досвідом України стосовно безпілотників. «Ми хочемо користуватися знаннями та навичками українців у сфері дронів», — заявив очільник польського оборонного відомства.

На зустрічі з міністром оборони України Денисом Шмигалем у Києві підписано, зокрема, угоду про розвиток співпраці у сфері безпілотників.

Владислав Косіняк-Камиш звернув увагу, що війна з росією стала для українців стимулом здобути цінний досвід у цьому питанні.

«Україна — неймовірний лідер. У вас великі навички, виробничі потужності. Протягом понад трьох років війни ви досягли епохального стрибка у сфері безпілотників та їх поборення. Ми хочемо користуватися вашими знаннями, вашими вміннями. І хочемо, щоб польські компанії, як державні, так і приватні, могли разом брати в цьому участь.

Міністр оборони України Денис Шмигаль при нагоді зустрічі з очільником польського оборонного відомства Владиславом Косіняком-Камишем заявив, що його країна готова поділитися з Польщею своїм досвідом боротьби з безпілотниками. Як додав, досягнуто домовленості про створення спільної групи у справах безпілотних систем. До її складу мають увійти польські та українські військові», — заявив політик.

Фото: «Х» Владислава Косіняка-Камиша Українська служба «Польського радіо»

- КІЛЬКОМА РЯДКАМИ
- росію, відсторонену від більшості міжнародних спортивних змагань, цього року допустили до участі в “чемпіонаті світу з копання могил” у південному угорському місті Сексард.

Британський принц Гаррі під час візиту до Києва відвідав народний меморіал на Майдані Незалежності, де вшановують пам'ять полеглих захисників. "Я хотів знайти місце, де можна було б покласти вінок у тиші, подалі від усіх. Боже мій, там як у лабіринті. Я не усвідомлював, як далеко він простягається. Чесно кажучи, це одна з найсумніших речей, які я коли-небудь бачив. Але також і одна з найкрасивіших", — сказав принц.

Країни Євросоюзу розглядають запровадження повної заборони на в'їзд для російських туристів та дипломатів у рамках 19-го пакета санкцій проти росії.

Прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск заявив, що 15 вересня співробітники служби безпеки знешкодили безпілотник, який літав над урядовими будівлями та резиденцією президента у Варшаві.

Колишня віцепрем'єр-міністерка Ольга Стефанішина у понеділок, 15 вересня, розпочала роботу на посаді посла України у Сполучених Штатах. Стефанішина розповіла, що розпочала дипломатичну місію з хвилини мовчання в пам'ять про загиблих захисників України.

Під час повномасштабної війни росія вже понад 11 тисяч разів застосувала хімічні речовини проти українських військових, внаслідок чого постраждало близько трьох тисяч бійців.

Норвегія відкрила полігон у Польщі для навчання українських військових.

Більшість українців готові, у разі необхідності, приєднатися до Сил оборони та стати на захист країни зі зброєю в руках. Про таку готовність підтримали 63% чоловіків і 46% жінок.

Американський Президент звинувачує найстаршу газету США «The New York Times» у наклепі та репутаційних збитках. Дональд Трамп оцінив позов у 15 мільярдів доларів, назвавши видання «найгіршим в історії країни», головним «рупором» демократів. «Їхня підтримка Камалі Гарріс була фактично розміщена в самому центрі першої сторінки 'The New York Times', що досі було нечуваним! 'Times' десятиліттями займалася поширенням брехні про вашого улюбленого президента (мене!), мою сім'ю, бізнес, рух 'Америка понад усе', MAGA і нашу країну в цілому», — написав Трамп у «Truth Social».

росія організувала масштабну систему установ з перевиховання викрадених українських дітей. Дослідники виявили щонайменше 210 таких закладів у рф та на тимчасово окупованих територіях України. Серед цих льокацій: кадєтські школи, військові бази, медичні заклади, монастирі, заклади освіти, готелі, центри підтримки сімей та дитячі будинки, але найчастіше — це санаторії та літні табори. У таких закладах вдаються до «перевиховання» українських дітей: йдеться не лише про вивчення російської культури та мови, а й про залучення до мілітаризованих програм, які включають бойову підготовку, участь у військових змаганнях, таких як стрільба чи метання ґранат. Дітей також залучають до тренування з тактичної медицини чи керування безпілотниками.

Міністр фінансів Японії відкинув заклик США посилити тиск на росію шляхом введення більш високих мит на імпорт нафти для Китаю та Індії. За його словами, Японія взяла на себе зобов'язання в рамках Світової організації торгівлі не застосовувати мита понад встановлені ліміти «і ставитися до всіх країн-членів справедливо».

Станом на вівторок, 16 вересня, з органів прокуратури після проведених перевірок Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії звільнили вже 57 прокурорів зі статусом інвалідності. Згідно зі словами генерального прокурора України Руслана Кравченка, наразі перевірки ще тривають. «Ніяких виключень, саме так, на моє переконання, повинна працювати здорова система, саме так ми відновлюємо довіру суспільства», — підкреслив генеральний прокурор України. У липні Руслан Кравченко заявляв, що в органах прокуратури залишилося 484 прокурори з інвалідністю.

Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади
Редагує колегія.
Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75
Канада: \$100
ЗСА: \$120 USD
міжнародні: \$250

Canada: \$75
Canada: \$100
USA: \$120 USD
international: \$250

STANDARD MAIL

Tel. 416-516-2443 • homin@on.aibn.com. • www.homin.ca
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave.,
Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.
За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Фундація
Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення доброти українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9

Phone: (416) 763-3388

Fax: (416) 763-4512

Website: bcufoundation.com

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

РАДІОПРОГРАМА "ПІСНЯ УКРАЇНИ"
1320 AM
RADIOPROGRAM "SONG OF UKRAINE"

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofuradio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

МИРОН ДЕМКІВ ЗАЛИШИТЬСЯ НА ПОСАДІ ОЧІЛЬНИКА ПОЛІЦІЇ ТОРОНТА ЩЕ НА ЧОТИРИ РОКИ

Влада офіційно продовжила контракт із очільником поліції Торонта Мироном Демковим ще на чотири роки. Про це повідомила голова Ради поліції міста Шеллі Керролл. За її словами, продовження контракту покликане «забезпечити ста-

більне лідерство» у службі поліції.

«Начальник Демків демонструє незмінну відданість жителям Торонта, продуманий підхід до керівництва та щире прагнення будувати довіру як із громадами, так і серед співробітників поліції», — зазначила Керролл.

У своєму зверненні Керролл підкреслила, що акцент на прозорості, підзвітності та модернізації залишатиметься пріоритетом, а стабільне керівництво критично важливе саме зараз.

Мирон Демків, який служить

у поліції понад 35 років, подякував за довіру.

Він додав, що індикатори безпеки в Торонті — рівень убивств, стрілянини та крадіжок авт — цього року знизилися. Водночас він зазначив «тривожну тенденцію» серед молоді: уже 13 неповнолітніх цього року звинувачують у вбивствах.

Шеф поліції підкреслив, що зростає онлайн-рекрутинг у банди, а кількість затримань молодих людей зі зброєю за два роки зросла на 161%.

Фото: «News 7»
«Українські новини»

ХРИСТЯ ФРІЛАНД ЙДЕ У ВІДСТАВКУ ЗАРАДИ ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Колишня віцепрем'єр-міністерка Канади Христя Фріланд займе посаду спеціального представника з питань відбудови України.

Про це на своїй сторінці у соцмережі «X» написав прем'єр-міністр Канади Марк Карні.

«Я попросив Христю обійняти посаду нового спеціального представника з питань відбудови України на додачу до її депутатських обов'язків», — заявив Карні.

На його переконання, Фрі-

ланд дуже добре розуміє Україну. «Як колишня міністерка фінансів, закордонних справ й міжнародної торгівлі G7 із давніми зв'язками та глибоким розумінням України та її економіки, Христя унікально підготовлена до виконання цієї важливої та нагальної роботи, покликаної принести Україні краще майбутнє, а Європі — мир», — сказав прем'єр-міністр Канади.

Фото: Вікіпедія
«Укрінформ»

ЄС ПЛЯНУЄ ЗГОРНУТИ ПРОГРАМУ ТИМЧАСОВОГО ЗАХИСТУ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ. ЩО ПРОПОНУЮТЬ НАТОМІСТЬ

Рада Європейського Союзу затвердила рекомендації щодо поступового згортання програми тимчасового захисту для українців, яка триває до 4 березня 2027 року.

Про це повідомила пресслужба ЄС.

Рекомендації передбачають єдині умови для всіх країн-членів ЄС на майбутнє, коли ситуація в Україні стане безпечною для проживання.

Міністр імміграції та інтеграції Данії Кааре Дибвад Бек наголосив, що поки триває війна, солідарність ЄС з українським народом залишається непохитною. Водночас, за його словами, потрібно здійснити й правильну підготовку до дня, коли українці вирішать повернутися додому.

Основні рекомендації зводяться до переходу від тимчасового захисту до інших про-

грам легального проживання в ЄС. Наприклад, держави-члени блоку вважають, що ЄС має пропонувати українцям дозволи на проживання, видані у зв'язку з їхнім працевлаштуванням, навчанням чи возз'єднанням сімей.

Також пропонується створення програм добровільного повернення, які будуть чинні протягом обмеженого періоду часу. У межах цих програм на учасників мають поширити права на тимчасовий захист (наприклад, пов'язані з житлом, медичним обслуговуванням та навчанням).

Ще одна запропонована кампанія стосується так званих ознайомчих візитів, які надають можливість українцям, не втрачаючи тимчасового статусу, здійснювати візити в Україну, щоб можна було самостійно оцінити умови для їхнього по-

вернення. Умови для цих ознайомчих візитів мають бути узгоджені між країнами ЄС.

Документ також передбачає запуск кампаній з інформування щодо можливостей подати заявку на інший правовий статус та щодо програми добровільного повернення.

Також країни-члени ЄС можуть створювати «Unity Hubs» — центри, які будуть слугувати контактними пунктами для українців, допомагатимуть з документами, надаватимуть консультації щодо працевлаштування, як у країні перебування, так і в Україні. Їх утримання здійснюватиметься коштом Євросоюзу.

З березня 2022 року Євросоюз надав статус тимчасового захисту для понад 4,3 млн українських громадян.

Марина Нестерова,
«Бабель»

ПОСОЛ УКРАЇНИ У ШВЕЦІЇ СВІТЛАНА ЗАЛІЩУК НА АВДІЄНЦІЇ В КАРЛА XVI ГУСТАВА

Новопризначений посол України у Швеції Світлана Заліщук офіційно передала вірчі грамоти Його Величності Королю Швеції Карлу XVI Густаву.

Церемонія стала нагодою висловити вдячність від імені України за політичну, військову та гуманітарну підтримку, яку Швеція надає нашій державі з початку повномасштабного вторгнення росії.

Під час особистої зустрічі Його Величність цікавився ситуацією на фронті та настроями українців, підкресливши, що і він сам, і вся королівська родина рішуче стоять на боці України.

У свою чергу пані посол наголосила на міцності українсько-шведських відносин, які посилюються ще більше у часи лихоліття. Вона підкреслила, що одним із головних завдань її дипломатичної місії буде подальший розвиток партнерства двох держав.

Текст і фото: «PRO UKRAINE»

ФІЛЬМ УКРАЇНСЬКОГО РЕЖИСЕРА ПЕРЕМІГ НА КІНОФЕСТИВАЛІ У ТОРОНТІ

Український режисер Валентин Васянович отримав престижну нагороду програми «Platform» на 50-му Міжнародному кінофестивалі в Торонті (TIFF) за свою стрічку «За Перемогу!». Це перший випадок в історії, коли українську роботу відібрали до цієї конкурсної секції, де оцінюють фільми з виразним авторським стилем та потужним режисерським підходом.

Цьогоріч у програмі «Platform» змагалися десять картин із дев'ятнадцяти країн. Журі ухвалило одностайне рішення віддати перемогу саме українській стрічці. У заяві наголошується, що фільм повертає кінематограф до його витоків, водночас ламаючи традиційні форми та розкриваючи універсальні емоції.

«За Перемогу!» — це антиутопічна драма про післявоєнну Україну, яка досліджує питання ідентичності, повернення та кризи самореалізації. Головний герой — режисер, що втрачає можливість працювати вдома, тоді як його сім'я вагається, чи повертатися в умовах економічної нестабільності.

Текст і фото: «PRO UKRAINE»

ТРАМП: ПУТІН ДІЙСНО МЕНЕ ПІДВІВ, ПРОДОВЖИВШИ ВІЙНУ В УКРАЇНІ

Президент США Дональд Трамп заявив, що не зміг досі завершити російсько-українську війну, бо голова рф владімір путін «дійсно його підвів».

Про це він зазначив на спільній пресконференції з прем'єр-міністром Великої Британії Кіром Стармером.

Трамп зауважив, що закінчив «сім війн», згадавши про урегулювання конфлікту між Азербайджаном та Вірменією. Водночас президент США вкотре переплутав Вірменію з Албанією.

Як пояснив Трамп, він вважав, що йому буде легко врегулювати російсько-український конфлікт через його стосунки з путіним. Однак, як зазначив Трамп, голова рф «дійсно його підвів» у цьому процесі. Водночас президент США упевнений, що мирна угода між росією та Україною буде досягнута.

«Він (путін — ред.) убиває багато людей, і він втрачає більше людей, ніж вбиває. Щиро кажучи, російських солдатів убивають частіше, ніж українських», — наголосив Трамп.

Він також висловив думку, що російсько-українська війна могла перерости у третю світову, і повторив, що росія не вторглася б в Україну у 2022 році, якби він був президентом.

Зі свого боку Стармер закликав Трампа спільно чинити тиск на путіна. За словами британського прем'єра, Лондон та Вашингтон співпрацюють, щоб допомогти Україні.

Фото: «Київ пост»
Ярослав Герасименко,
«Громадське»

РФ ГОТОВА ДО КОМПРОМІСІВ ЩОДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ: ЛАВРОВ ОЗВУЧИВ УМОВИ

Міністр закордонних справ росії сергей лавров заявив, що кремль готовий іти на компроміс у мирних переговорах, якщо будуть гарантовані "законні інтереси" росіян у сфері безпеки та інтереси "російських людей в Україні".

Умови москви для завершення війни в Україні лавров озвучив 18 вересня, передає російське пропагандистське інформаційне агентство "Интерфакс". При цьому він заявив, що рф вимагатиме врахування результатів "референдумів" на тимчасово окупованих територіях.

"Адже ми розуміємо — і президент путін не раз це говорив — що в кінцевому підсумку стійкі домовленості — це компроміс. І ми готові їх шукати за умови, що наші законні інтереси у сфері безпеки, законні інтереси російських людей в Україні будуть забезпечені, так само як будуть гарантовані і законні інтереси

інших учасників такої домовленості", — сказав міністр закордонних справ рф.

Він додав, що "в будь-якій домовленості треба буде обов'язково враховувати результати референдумів", проведені російськими окупантами на захоплених українських землях.

Також він заявив, що москва і Вашингтон взаємно прагнуть продовжувати встановлений між президентами рф і США діалог, а у російської та американської сторін будуть додаткові контакти щодо України.

При цьому лавров стверджує, що президент США Дональд Трамп, нібито, хоче прибрати війну в Україні зі світового порядку денного, щоб нормалізувати американсько-російські відносини та відновити економічне, технологічне та інше співробітництво.

Вікторія Резніченко, «Фокус»

ВКРАВ ХРЕСТ, БО ДУМАВ, ЩО СРІБНИЙ

Затриманому висунули три звинувачення, а слідство перевіряє також інші крадіжки, з якими може бути пов'язаний.

Поліція розшукувала зловмисника майже чотири дні. 17 вересня 29-річному чоловікові висунули три звинувачення: замах на крадіжку, скоєння крадіжки та знищення хреста, чим він образив релігійні почуття греко-католицької спільноти.

Чоловік підкреслює, що діяв сам, а до відпилювання хреста готувався вже тривалий час. Попередні злочини також були пов'язані з цією ж святинею, — повідомила речниця Окружної прокуратури в Лівніці Ліліяна Лукасевич: «Раніше чоловік намагався вкрати мідний дах із ризниці цієї ж парафії. Однак йому це не вдалося через те, що спрацювала сигналізація. Згодом, готуючись до крадіжки хреста, він

викрав драбину вартістю понад 1,600 злотих, знявши її з автомобіля типу бус».

Одразу після затримання зловмисник у розмові з поліцейськими заявив, що був переконаний: хрест, зрізаний із верхівки купола, виготовлений зі срібла. На думку слідчого, затриманий мав усвідомлювати нематеріальну цінність своєї здобичі.

Список звинувачень може бути довшим. За неофіційною інформацією репортерів «Радіо Вроцлав», у місці затримання зловмисника поліцейські вилучили багато інших предметів, які можуть походити з крадіжок. 29-річний чоловік уже неодноразово був засуджений за злочини проти власності.

Українська служба «Польського радіо»

У МОСКВІ СТВОРИЛИ МЕМОРІЯЛ НА ЧЕСТЬ УКРАЇНКИ ЗАРУЦЬКОЇ ТА ЧАРЛІ КІРКА, ДОДАВШИ ЙОГО ЦИТАТУ ПРО «РОСІЙСЬКИЙ КРИМ»

Біля посольства США в Москві створили меморіал на честь убитої українки Ірини Заруцької та застреленого політичного блогера й активіста Чарлі Кірка.

Про це повідомляє пропагандистське агентство «ТАСС».

Так, поблизу будівлі посольства поставили портрети Чарлі Кірка та Ірини Заруцької, а також поклали квіти біля них.

Навпроти портрету Чарлі Кірка також розмістили фотокартку із цитатою, що нібито йому належить: «Крим завжди був частиною росії. Він ніколи не мав бути переданим. У Криму живуть росіяни, які хочуть бути з росією».

Ірину Заруцьку вбили в метро американського міста Шарлотт (штат Північна Кароліна) 22 серпня. Вона була українською біженкою, що рятувалась у США від війни.

Підозрюваного в нападі затримали відразу — ним виявився 34-річний Декарлос Браун-молодший, якого раніше арештовували за звинуваченнями в тяжкій крадіжці, пограбуванні із застосуванням небезпечної зброї та погрозах. Також він раніше вже відбував покарання за незаконне зберігання смертельно небезпечної зброї.

А Чарлі Кірка застрелили просто під час його виступу в Університеті Валі, що у штаті Юта, 10 вересня.

За даними американських медіа, Кірк мав провести «енергійний вечір із відвертою розмовою про консервативні цінності», а вогонь по ньому відкрили через 20 хвилин після того, як він почав свій виступ. Через кілька годин після поранення Кірка президент Дональд Трамп повідомив, що той помер.

Роман Мельник, «Громадське»

ПЕРША АМЕРИКАНСЬКА ЗБРОЯ ЗА ПРОГРАМОЮ «PURL» ВЖЕ НАДІЙШЛА ДО УКРАЇНИ

В рамках програми Переліку пріоритетних потреб України (PURL) було профінансовано вже чотири пакети з озброєнням. Два вже на шляху до України.

Про це "РБК-Україна" повідомив представник НАТО.

У відповідь на запит "РБК-Україна" представник НАТО повідомив, що вже чотири пакети було оплачено.

"Дотепер було профінансовано чотири пакети в рамках Переліку пріоритетних потреб України (PURL). Частина обладнання з перших пакетів уже надійшла до України, і ще більше — в дорозі", — розповів співрозмовник.

Що таке "PURL"

Механізм "PURL" (Prioritized Ukraine Requirements List) — нова ініціатива США та НАТО для прискорення постачання озброєнь Україні. У рамках цієї програми Київ формує список пріоритетних потреб

у зброї, який передається партнерам з НАТО.

Партнерські країни, своєю чергою, фінансують закупівлю американського озброєння, що відповідає цьому списку. Кошти передаються на спеціальний рахунок НАТО, і зброєю закуповують безпосередньо у США.

16 вересня стало відомо, що адміністрація президента США Дональда Трампа затвердила перші два пакети військової допомоги Україні за програмою "PURL".

Президент України Володимир Зеленський зазначав, що у перших пакетах військової допомоги в рамках "PURL" Україна отримає ракети для систем "Patriot" і "HIMARS". Міністерство закордонних справ України, зі свого боку, не підтверджувало початок постачань, але оцінило це, як "позитивний сигнал" з боку партнерів.

Мілан Леліч, Антон Корж «РБК-Україна»

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА — ЦЕ НАСПРАВДІ ВІЙНА ТРАМПА, А НЕ БАЙДЕНА

Відволікання президента і хаотична зовнішня політика

Недавно Дональд Трамп у «Truth Social» зажадав, щоб європейські члени НАТО припинили купувати російську нафту і запровадили масштабні мита «від 50% до 100%» на всі китайські й російські товари, доки війна в Україні не завершиться. Потім він заявив, що ця війна «НЕ Є ВІЙНОЮ ТРАМПА (вона ніколи б не почалася, якби я був Президентом!», це війна Байдена і Зеленського».

Подолання енергетичної залежності Європи від росії вже є спільною стратегічною метою, яка, хоч і надто повільно, просувається завдяки санкціям і зусиллям із диверсифікації. Проте європейським політикам було б значно складніше запровадити загальні мита на китайські товари і вони практично не мали б стратегічного сенсу.

Європі немає сенсу втягуватися у безглузду торговельну війну Трампа. Коли європейські лідери неминуче відмовляться, він скористається цим, аби звинуватити їх у дармоїдстві й використати відмову як привід, щоб відвернутись від мирного процесу щодо України та зобов'язань із безпеки Європи.

Найбільше непокоїть те, що Трамп заявив: ця війна, нібито, на совісті Байдена й Зеленського. Окрім абсурдного припущення, що Зеленський у якийсь спосіб розпочав цю

Олександр Віндман

війну, Трамп фактично повторює тези російської пропаганди, яка покладає провину на Захід за агресію москви. Та головне — він помиляється: ця війна більше пов'язана з ним, ніж із Зеленським.

Чотири з половиною року Трамп підривав єдність Заходу й заохочував російську агресію проти України та НАТО. Поблажлива політика його першої адміністрації щодо росії проклала шлях до вторгнення 2022 року, а теперішня непослідовність у підтримці союзників лише створює умови для нових конфліктів.

Заяви Трампа — це не просто бравада, а поєднання безвідповідальності, ухилення та підливних дій. Він не керує, а шукає цапа-відбу-

вайла. Замість реальних кроків Трамп вимагає, щоб Європа взяла на себе тягар покарання росії, тоді як його адміністрація лишається осторонь. Він перекладає відповідальність, очікуючи, що європейські члени НАТО запровадять каральні заходи проти росії, які сам робити не хоче або не може.

Ця вимога пролунала після численних випадків, коли Білий дім не реагував на те, що росія зривала строки початку переговорів чи оголошення перемир'я. Вона прозвучала лише за кілька тижнів після провального саміту Трампа з путіним на Алясці, після якого вже за три дні вісім світових лідерів прилетіли до США виправляти ситуацію. Адміністрація Трампа не готова ухвалювати складні рішення й перекладає тягар на Європу, тоді як сам Трамп грає роль миротворця.

Чому це важливо: Дональд Трамп послідовно перекладає провину й приписує собі успіхи — це головна риса його поведінки. Він відмовився брати на себе відповідальність за зовнішньополітичні провали — від підписання невдалої мирної угоди з «Талібаном», яка призвела до хаотичного виходу США з Афганістану, до заперечень, що росія взагалі нападе на Україну. Він хоче, щоб світ не вірив тому, що ми бачили на власні очі.

Правда в тому, що Трамп несе відповідальність за низку зовнішньополітичних провалів. Під час його першої каденції війна між росією та Україною тривала чотири роки, але він нічого не зробив, щоб її зупинити чи стримати подальшу агресію. Його відверта підтримка путіна сприяла безкарності росії і створила умови для повномасштабного вторгнення. Упродовж чотирьох років Трамп підривав рішучість Заходу, сигналізуючи Путіну, що США не стануть на заваді російській агресії. Вторгнення 2022 року відбулося в сприятливих умовах, які створив саме Трамп.

Трамп — не сторонній спостерігач цієї війни. Він один із її творців.

Сьогодні він заохочує безкарність росії, підриває єдність союзників і створює умови для затяжного конфлікту. Він дедалі більше послаблює зобов'язання США, демонструє готовність відступити і готується залишити Україну наодинці з росією.

Це — війна Трампа. Він допоміг її розпочати, він її затягує — і він її програє.

Фото: «ABCNews»

Олександр Віндман,
Підполковник Армії США
(у відставці)
Колишній Директор
Європейських Справ Ради
Національної Безпеки США

БІЛОРУСЬ НІКОГО НЕ ЗБИРАЄТЬСЯ ЗАХОПЛЮВАТИ, БО «НЕ ЗМОЖЕ»

Самопроголошений президент Білорусі Олександр Лукашенко заявив, що білоруська армія "нікого не намагається завоювати, бо не зможе". Про це він сказав під час вручення державних нагород у вівторок, 16 вересня.

Звертаючись до учасників заходу, Лукашенко сказав, що "Білорусь нікому не загрожує".

"Ми здатні дати відповідь будь-якому агресору. Нікого не намагаємося завоювати, тому що не зможемо завоювати. Ми це прекрасно розуміємо. Навколо нас сильні держави, що тут говорити. Але неприйнятний збиток ми завжди готові завдати, якщо хтось ступить на нашу землю", — заявив правитель Білорусі.

Самопроголошений президент згадав й російсько-білоруські навчання Запад-2025, сказавши, що у Мінську "ні в якому разі" не збираються погрожувати ними.

"А якщо комусь треба виправдати свої дії — збожеволілим, що живуть тут по сусідству, — ну, це їхні проблеми, нехай обманюють свій народ. Це до пори до часу. Як казав, поляки, литовці, латиші — розумні люди, розберуться, в чому проблеми. Як розібралися українці, до речі. Ми від них менше проблем маємо, хоча там йде війна", — додав Лукашенко.

Олена Шевчук, «Кореспондент»

НІМЕЧЧИНА ВІДМОВИЛАСЯ РОЗГЛЯДАТИ ВИМОГИ ПОЛЬЩІ ПРО РЕПАРАЦІЇ

Коментуючи вимоги президента Польщі Кароля Навроцького щодо репарацій, речниця президента Німеччини Франка-Вальтера Штайнмаєра заявила, що з німецької точки зору це питання вже юридично вирішене.

Про це повідомляє «Polsat News».

Вона додала, що «збереження пам'яті» залишається спільним завданням обох сторін.

Президент Польщі Кароль Навроцький під час візиту до Берліна, відкрито порушив питання репарацій у ході розмови з президентом Німеччини Франком-Вальтером Штайнмаєром. «Щодо вимоги

президента Республіки Польща щодо репарацій, президент Франк-Вальтер Штайнмаєр наголосив, що з німецької точки зору це питання врегульовано законодавчо. Однак сприяння вшануванню пам'яті та вшанування пам'яті залишається спільним завданням», — заявила невдовзі після зустрічі речниця президента Німеччини Серстін Гаммелін.

Речниця також повідомила, що Кароль Навроцький запросив Штайнмаєра відвідати Варшаву. «Федеральний президент подякував йому та прийняв запрошення», — сказала Гаммелін.

«NEWSUA»

«НЕ БАЧУ КІНЦЯ ВІЙНИ В УКРАЇНІ»

Генеральний секретар ООН не бачить закінчення війни в Україні в найближчому майбутньому.

Врегулювання війни росії проти України навряд чи настане в короткостроковій перспективі. Про це заявив генеральний секретар ООН Антоніо Гутерреш на пресконференції в Нью-Йорку.

"Я не налаштований оптимістично щодо прогресу в короткостроковій перспективі в мирному процесі в Україні. Наша позиція дуже чітка. Нам потрібне негайне припинення вогню, але таке припинення вогню, яке приведе до рішення, заснованого на Статуті ООН, міжнародному праві та резолюціях Генеральної Асамблеї", — сказав він.

Генеральний секретар ООН нагадав, що росія рішуче чинить опір ідеї про перемир'я і наполягає на необхідності глобальної угоди, якої "вкрай важко досягти".

"Я боюся, що ми можемо спостерігати продовження цієї війни, принаймні ще деякий час, з особливо драматичним рівнем насильства, оскільки воно має величезний вплив на цивільних, що є вельми прикро", — сказав Гутерреш.

Генеральний секретар ООН зазначив, що позиції України і росії сильно відрізняються. Україна хоче зберегти свою територіальну цілісність, а росія — окупувати великі частини української території.

Олена Шевчук, «Кореспондент»

КОРОЛЬ ЧАРЛЬЗ III ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ З ПРЕЗИДЕНТОМ США ЗГАДАВ ПРО ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

Під час бенкету на честь державного візиту американського президента Дональда Трампа до Великої Британії король Чарльз III згадав про спільні зусилля на підтримку України в її протистоянні російській агресії, а також торговельну угоду, та захист довкілля.

Як пише "hromadske", про це йдеться в тексті промови, опублікованій на сайті королівської сім'ї.

Захід відбувся у Віндзорському замку. Чарльз III назвав бенкет "унікальною та важливою подією, яка відображає міцний зв'язок" між британським та американським народами. Король зауважив, що запитує себе: що б предки британців та американців з 1776 року сказали про дружбу між народами сьогодні.

"Океан, можливо, все ще розділяє нас, але в багатьох інших аспектах ми зараз найближчі родичі", — наголосив Чарльз III.

Також він пожартував, що на британській землі можна створити "чудові поля для гольфу", натякнувши на захоплення Трампа цією грою.

Чарльз III, згадуючи спільні до-

сягнення та співпрацю, зауважив, що Велика Британія та США разом боролися за "перемогу над силами тиранії" у двох світових війнах.

"У двох світових війнах ми разом боролися, щоб перемогти сили тиранії. Сьогодні, коли тиранія знову загрожує Європі, ми та наші союзники разом підтримуємо Україну, щоб стримувати агресію та забезпечувати мир", — сказав король.

Він також з похвалою висловився про мирні зусилля Дональда Трампа.

"Наші країни працюють разом на підтримку вирішальних дипломатичних зусиль, не в останню чергу, Пане Президенте, є ваша особиста відданість пошуку рішень деяких найскладніших конфліктів у світі, щоб забезпечити мир", — підкреслив британський монарх.

Він також нагадав, що Сполучене Королівство стало першою країною, з якою адміністрація Трампа уклала торговельну угоду. Чарльз III також зауважив, що Велика Британія та США мають «можливість зберегти

та відновити дива та красу природи для наступних поколінь».

"Ми поділяємо амбіції та рішучість зберегти наші величні землі та води, понад усе, забезпечити нам чисту воду, чисте повітря та чисту їжу", — зазначив він.

Як передає "BBC", зі свого боку Трамп сказав, що бенкет став "однією з найвищих нагород у моєму житті".

Трамп став першим обраним політичним лідером сучасності, якого британський монарх удруге запросив з офіційним державним візитом. З цієї нагоди американський президент пожартував, що сподівається, що він буде останнім, кому виявили таку честь.

За даними "BBC", у заході взяло участь 160 гостей, а трапеза відбулася за бенкетним столом довжиною 47,3 метра. На складання столу пішов тиждень. Як пише "Associated Press", Трампа зустрічали близько 1,300 британських військовослужбовців зі 120 кінями.

Фото: «KOMONEWS»
Уляна Гузь, «Рубрика»

«ОДНЕ З НАЙСУМНІШИХ І НАЙПРЕКРАСНІШИХ МІСЦЬ»

Що вразило принца Гаррі в Україні

Як ми повідомляли, британський принц Гаррі відвідав Україну, щоб підтримати діяльність фонду "Ігри нескорених" (Invictus Games), який допомагає ветеранам з важкими пораненнями відновлюватися та повертатися до життя.

Принца супроводжувало британське видання "Guardian", один з його кореспондентів був із Гаррі протягом усієї поїздки.

Ось, як він описує емоції Гаррі та його реакції на війну в Україні.

Північ, дощ і... смажена картопля з пивом

Десь на кордоні Польщі та України, у невеликому придорожньому кафе, група людей ховається від дощу. Всі промоклі, перекушують смаженою картоплею і пивом.

Хтось жартує про те, чому господар закрив кафе саме зараз, коли клієнтів більше, ніж будь-коли. Сміх лунає навколо — і раптом виявляється, що британський принц може бути дотепним.

Жарти допомагають підтримувати настрій, поки охорона плянує, як доставити делегацію на таємний поїзд до Києва.

Мета візиту — підтримати діяльність фонду "Invictus Games", створеного герцогом Сассекським, і відзначити успіхи у відновленні тисяч українських ветеранів, які отримали серйозні поранення.

Гаррі поза камерами

Сам Гаррі не любить сценічні фото та зайву увагу преси.

Не любить і велосипед: "У мене кістлява дупа", — сміється він. Зате любить бокс — "від душі лупити по мішку", щоб виплеснути напругу.

У поїзді принц ходить у шкарпетках і видає "батьківські жарти". На публіці він впевнений і вільний, а в особистих розмовах — тихий, уважний, розпитує про людей і політику:

"Я не та нещасна людина, якою мене зображують газети. Так, хочу проводити більше часу у Британії. І ні, я не шкодую, що розповів свою історію публічно. Моя совість чиста".

У Києві Гаррі відвідує меморіал на Майдані, присвячений загиблим у війні. Цифри вражають: понад 130 тисяч українців отримали важкі поранення, тисячі — з ампутаціями або спотвореними обличчями.

Прем'єр-міністр Юлія Свириденко показує Гаррі будівлю уряду, куди нещодавно влучила російська ракета.

"Багато учасників ігор "Нескорених" знову йдуть на службу, — каже Гелен Д'Ойлі, директорка з стратегічного розвитку фонду. — Україна

стала нашим ключовим стратегічним пріоритетом саме через цю потребу".

"Нові сенси"

Ветерани тиснуть Гаррі руку, обіймають його, фотографуються.

"Це символ перемоги і сили, — каже Ольга Руднева, засновниця центру „Superhumans“. — Люди бачать у ньому людину з військовим досвідом, яка не боїться приїхати в Україну".

Принц розмовляє з пораненими: "Найважче після армії — втратити відчуття мети. В армії твоя роль завжди вища за тебе самого. "Ігри Нещорених" дали мені новий сенс".

Він закликає змінювати ставлення суспільства до людей з інвалідністю: "Це не привід для жалю. Це привід для поваги".

Майдан як лабіринт пам'яті

На Майдані принц довго ходить серед фотографій загиблих.

Спочатку він хотів покласти вінок

біля меморіалу, але через натовп вирішив увійти в його гущу, щоб зробити це наодинці, у тиші та спокої.

"Я хотів знайти місце, де зможу покласти вінок далеко від усіх. Боже, там як лабіринт. Я не уявляв, як далеко все простягається. Чесно кажучи, це одне з найсумніших місць, що я коли-небудь бачив. Але водночас — одне з найпрекрасніших", — каже він.

Гаррі не коментує, чи зустрічався він з Володимиром Зеленським, хоча чутки про це наполегливо ходять.

Родина і преса

Принц розповів "Guardian" і про сім'ю. "У найближчий рік головний фокус — мій батько", — зізнається він журналісту видання.

Дружину Меган згадав лише раз: її слова — "Просто говори правду. Це найпростіший спосіб жити".

Саме тому він написав книгу "Spare" і дав відверті інтерв'ю: "Це не винесення сміття з хати. Я робив це якомога чесніше. Моя совість чиста".

Преса часто зображує його нещасним, але Гаррі запевняє: "Я щасливий, люблю своє життя. Останні роки були стресовими, але я відчуваю підтримку людей".

Гаррі посміхається, коли йому кажуть, що українці вважають його "своїм", і відповідає: "Знаєте, хто ще так робив? Моя мама".

Фото: «BBC-Україна»

Олеся Жигалюк, «BBC News Україна»

ІВАН КЕЙВАН. УКРАЇНСЬКІ МИСТЦІ ПОЗА БАТЬКІВЩИНОЮ

Іван Кейван, 1920-ті роки

Іван Кейван – український живописець, графік, педагог і палкий патріот. Змушений шукати кращої долі, опинився далеко від дому, половина його життя проминула за межами Батьківщини. Але й за океаном він ні на мить не забував чий він син і звідки родом. Своєю невтомною працею прославляв і попу-

Іван Кейван у першому ряді ліворуч з родиною. Карлів, 1930-ті роки

ляризував мистецьку культуру України.

16 вересня 1907 року в родині Миколи та Килини Кейванів народився первісток, його назвали Іваном. Родина мешкала в селі Карлів Снятинського повіту. Початкову освіту хлопчина здобував у місцевій школі, потім вчився в коломийській гімназії. Саме тут Іван зацікавився мистецтвом, і коли отримав атестат зрілості, то вже точно знав чим займатиметься. Проте він добре усвідомлював – його чекає тернистий і нелегкий шлях, але звертати з нього не хотів. Себе без мистецтва не усвідомлював.

Двадцятилітній Кейван подався до Львова. Там, у 1921-му, з підтримкою Андрея Шептицького відкрив школу український художник Олекса Новаківський. Цей навчальний заклад кілька років

був окремим факультетом мистецтва Львівського політехнічного університету. Тут готували нове покоління українських мистців, які з гордістю мовою мистецтва заявили про Україну на весь світ. Свого часу там навчалися: Святослав Гординський, Лев Гец, Михайло Драган, Софія Зарицька-Омельченко, Іван Іванець, Андрій Коверко, Едвард Козак (Еко), Ольга Козакевич-Дядинок, Мирон Левицький, Володимир Ласовський, Ярослав Лукавецький, Степан Луцик, Антін Малюца, Михайло Мороз та ще багато інших мистців, які в майбутньому здобули світове визнання. Іванові теж поталанило, він став одним учнів цієї школи.

Проте дуже скоро, усього за рік, Кейван зрозумів, що йому “затісно” в школі, його

графіку, гравіювання. Водночас ходив на лекції з історії і теорії мистецтва. Став членом мистецького гуртка “Спокій”, який заснували українці. У 1933 році на виставці цього об’єднання відбувся творчий дебют Кейвана, він представив публіці свої роботи. Але знову в’язниця перервала творче життя чоловіка. Цього разу його звинуватили у фальсифікації грошей. Насправді Іван входив до ОУН, і за дорученням створював нові проєкти грошових знаків для майбутньої держави. У ті часи й цього було достатньо, щоб решту життя провести за ґратами. Проте доля була прихильною до художника, його знову виправдали та відпустили.

Склавши випускний іспит, Кейван отримав право викладати малювання та історію мистецтва. Із початком Другої світової війни, а також із анексією Галичини сср, Іван замешкав у Снятині. Він працював у Будинку культури при відділі народної освіти. Щотижня відзвітував НКВС про свою роботу, на їхню вимогу малював плакати й портрети вождів. Згодом він перевівся до театру, де став декоратором. Коли розпочалася німецько-радянська війна художник переховувався від імовірного арешту. Йому так остогидли червоні, що він привселюдно спалив портрет Сталіна, який сам і написав.

Коли західні території України окупували німці, Кейван працював викладачем у Коломийській гімназії, а ще увійшов до новоствореної Спілки українських образотворчих мистців. У 1942-му гестапівці взяли у заручники Івана та ще сорок осіб. Причина банальна – Коломию мав відвідати генерал-губернатор Ганс Франк. Після його від’їзду всіх відпустили.

Восени 1943 року Іван одружився з Марією-Адріаною Крупською. За пів року молоді подружжя покинуло Коломию. У пошуках кращої долі поневірялися по таборах біженців, аж поки не добралися до Марієнбаду (нині Маріанські Лазні, Чехія). У 1944-му у Кейванів народився син Орест. Але на довго сім’я в Чехії не затрималася, подалася далі. Байройт, Фюссен, Міттенвальд – чотири

Портрет дружини Марії в жовтій сукні. Коломия, 1943

роки провели в таборах для переміщених осіб. За цей час у них народилася донька Софія-Оксана.

Попри кочове життя Кейван зміг долучитися до культурно-мистецького життя української громади, яку теж розкидало по таборах. Не полишав і малярства, писав картини та створював графіку, брав участь у виставках. Кілька робіт того періоду були відзначені нагородами.

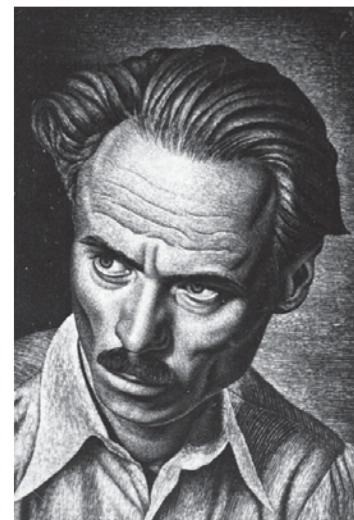
Наприкінці осені 1949 року Іван із родиною емігрував до Едмонту (Канада). Важко довелося художнику, він розривався між улюбленою справою та зароблянням грошей. Згодом його взяли дизайнером реклями до компанії C-I-L (Canadian Industries Limited).

Саме в еміграції Кейван розкрився не лише як художник, а і як палкий патріот.

Іван Кейван. Самітна церква. Едмонтон, 1981

Особливе місце в його творчості займали олійні портрети видатних українців: Тарас Шевченко, Іван Франко, Іван Мазепа, Андрей Шептицький, Тодось Осьмачка, Георгій Нарбут й інші. У творчому доробку Івана Кейвана також були марки, грамоти, книжкові ілюстрації. А ще він автор праць з історії ук-

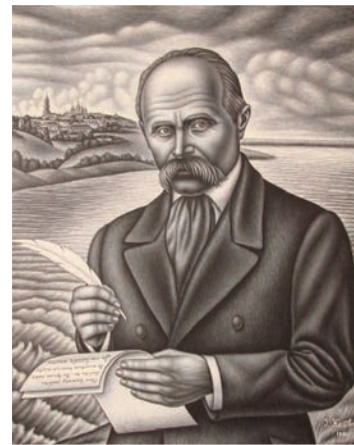

Іван Кейван. Автопортрет з нахиленою головою, 1946

раїнського мистецтва, зокрема студій, присвячених образотворчому мистецтву, художній творчості Шевченка, Січинського, Антоновича й інших. Упродовж майже сорока років Кейван залишався одним із найактивніших діячів української діаспори. Входив до численних об’єднань, працював викладачем, брав участь у масштабних виставках.

Останні роки життя затьмарювали численні хвороби, до всього додалася ще й втрата слуху. Своє 85-річчя художник зустрів у стінах шпиталю. Це був його останній день народження, адже за два дні по тому, 18 вересня 1992 року, Іван Кейван відійшов у засвіти. Похований в Едмонті.

На Батьківщині його ім’я не згадували, він був заборонений, його намагалися

Тарас Шевченко

стерти з пам’яті, поховати в історії. Лише зараз він поступово повертається до українців із забуття.

Фото: photo-lviv.in.ua.
Ілюстрація: Український інтерес/Євгенія Лозинська

Мар’яна Шевелєва,
«Український інтерес»

РОСІЯ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ПРИКЛАД САМОЗНИЩЕННЯ

З самого початку війни в Україні в самій росії стверджувалося, що цілі владіміра путіна виходять далеко за межі територіяльних захоплень. Він прагне підірвати післявоєнний міжнародний порядок, відновити сферу впливу срер і повернути росії статус світової держави нарівні з США.

Зустрічі на вищому рівні, на зразок тієї, що була з Дональдом Трампом на Алясці, мали символізувати це прагнення. лавров навіть прибув туди в сорочці з написом сср.

Але саміти і символіка не роблять країну наддержавою. Для цього потрібна реальна сила.

Війна в Україні, з точки зору путіна, мала показати міць росії, але стала демонстрацією її занепаду — не відродження, а національного саморуйнування.

росія вклала величезні ресурси, людей і політичну волю в агресію проти сусідньої країни. Але навіть якщо їй вдасться закріпити захоплені території і виключити Україну з НАТО, москва отримає лише піррову перемогу: майбутнє росії знищено заради кількох зруйнованих квадратних кілометрів.

Іншими словами, росія фактично програє війну — не з Україною, а й зі світом.

Яким би не був результат, Україна залишиться озброєним і ворожим сусідом для росії. Європа відмовиться від російських товарів і побудує енергетику без «Газпрому».

Армія рф, втративши техніку і кращі кадри, виявиться залежною від іноземних постачальників. Відновлення займе роки і мільярди, а «досягнення» в дронівій війні до того моменту застаріють.

Тим часом старі партнери відходять від москви

В Африці спадкoємці «Вагнера» втрачають позиції, вплив купують Китай і країни Перської затоки. На Близькому Сході роль росії як посередника виглядає порожньою. Особливо показовий приклад Сирії: ще недавно кремль називав її ареною «російського відродження», а тепер її фактично ділять Туреччина, Ізраїль, США та арабські монархії.

«NEWSUA»

ВІЙСЬКОВІ США НЕСПОДІВАНО ВІДВІДАЛИ СПІЛЬНІ НАВЧАННЯ РФ ТА БІЛОРУСІ «ЗАХІД-2025»

На російсько-білоруські військові навчання «Захід-2025», що тривають у Білорусі, прибули американські офіцери. Американських військових особисто зустрів міністр оборони Білорусі Віктор Хренін.

Про це пише "Reuters". Він назвав візит військових зі США «несподіванкою».

"Ми покажемо все, що вас цікавить. Що забажаєте. Ви можете піти туди й подивитися, поговорити з людьми", — сказав Хренін американським офіцерам.

Як вказує "Reuters", присутність американських офіцерів є останньою ознакою потепління відносин між Вашингтоном та Мінськом. Так, раніше представник США Джон Коул приїздив до білоруської столиці для

На Південному Кавказі вплив москви також зник. Вірменія, яка довгі роки спиралася на російські гарантії, двічі за останні роки зазнала поразки від Азербайджану, а сьогодні мирні переговори ведуть США.

Єдиний реальний «успіх» кремля — це об'єднання Європи проти нього. НАТО розширилося за рахунок Фінляндії та Швеції, країни збільшили військові бюджети. росія, жертвуючи молодими людьми на Донбасі, фактично допомогла Європі зміцнити оборону.

Економіка росії все більше нагадує застійну радянську модель

Заводи виробляють снаряди і ракети, поки решта світу інвестує в штучний інтелект, «зелену» енергетику і мікрочіпи. росія будувала «кріпосну економіку», захищену скоріше від майбутнього, ніж від ворогів.

Найбільш яскраво поразка помітна у відносинах з Китаєм

росія виснажує запаси високоточної зброї і все більше залежить від китайських комплектуючих і кредитів. Китай купує до 40% російських енергоресурсів за заниженими цінами, перетворюючи москву на молодшого партнера. Для Сі Цзіньпіна війна стала вигідною угодою, для путіна — пасткою.

Замість імперського відродження росія отримала: ворожу Україну, згуртовану Європу, зруйновану економіку, ослаблену армію, втрачені позиції у світі та залежність від Пекіна. Це не перемога, а саморуйнування.

Саме тому кремль не поспішає завершувати війну: мирна угода показала б не поразку на фронті, а відсутність стратегії. росія опинилася в ситуації, коли не може ні виграти війну, ні дозволити собі її програти.

Руйнуючи Покровськ у Донбасі, москва довела не свою силу, а свою безглуздість. Імперська доля не повернулася. Залишилася лише здатність до руйнування — єдине, що сьогодні може запропонувати російська зовнішня політика.

Військові США несподівано відвідали спільні навчання рф та білорусі "Захід-2025". Фото: скрин

переговорів з лідером країни Олександром Лукашенком, який після зустрічі погодився звільнити з в'язниць 52 політв'язнів.

«Високий замок»

У ПУТІНА ЗАЯВИЛИ ПРО «ДЕ-ФАКТО ВІЙНУ З НАТО»

У москві вважають, що НАТО, нібито, бере участь у війні проти росії через підтримку України. Про це сказав речник кремля дмітрій пєсков у понеділок, 15 вересня.

"НАТО де-факто воює з росією. Це очевидно, і не потребує жодних додаткових доказів", — заявив він у коментарі російським пропагандистам.

За словами пєскова, росія, начебто, готова до врегулювання "української кризи", але Київ "не проявляє гнучкості", а Європа — "взагалі заважає".

"З боку Києва процес штучно пригальмовується. У суть конфлікту ніхто вникати не хоче. Європейці заважають справі, вони не збираються ніяк звертати увагу на першопричини цієї кризи, тим самим відкриваючи шлях для обговорення шляхів вирішення першопричин", — прокоментував він заяву президента США Дональда Трампа про те, що його терпіння до голови кремля владіміра путіна вичерпується.

Він погодився з тезою про те, що у переговорному процесі виникла пауза.

"Ця пауза — очевидна. Ви бачите, що немає якоїсь гнучкості в українській позиції та готовності київського режиму дійсно розпочати серйозне обговорення. Є заклики до зустрічі до негайної, але, швидше, це спрямовано на емоційний ефект від таких закликів", — сказав пєсков і додав, що якщо така зустріч пройде "у непідготовленому режимі, вона буде абсолютно марною".

Костянтин Катишев, «Кореспондент»

БЕЗ УКРАЇНИ КРАЇНИ НАТО НЕ ЗДАТНІ ЗАХИСТИТИСЬ ВІД РОСІЙСЬКИХ ДРОНІВ

Ні Польща, ні Німеччина не здатні ефективно протидіяти безпілотникам, коли росія почне відправляти їх роями.

Таку думку в інтерв'ю німецькій щоденній газеті «Frankfurter Allgemeine Zeitung» висловив міністр закордонних справ Радослав Сікорський, пише «DailyLviv.com».

Він визнав, що лише Україна випереджає країни НАТО в цьому пляні.

Таку думку підтримують військові. Експерти не втомлюються заявляти, що нинішні методи захисту Польщі від дронів є недостатніми. Каже авіаційний експерт майор Міхал Фішер: «Нам треба будувати ці протидроніві системи. Різні. Перш за все проти малих літальних апаратів, таких що використовуються на фронті. Але не лише. Проти інших також. Зокрема далекобійних».

Віцепрем'єр-міністр Радослав Сікорський висловився на підтримку перехоплення російських безпілотників та ракет в українському повітряному просторі. За його словами, Договір про ЄС є кращою гарантією безпеки для України, ніж стаття 5 Північноатлантичного договору.

«Щоденний Львів»

ТРАМП УПЕРШЕ ВИЗНАВ РОСІЮ АГРЕСОРОМ У ВІЙНІ З УКРАЇНОЮ

Президент США Дональд Трамп уперше публічно визнав, що росія є агресором у війні проти України. Це може свідчити про зміну його ставлення до кремля, повідомляє «Politico».

«Цього тижня загинуло 8,000 військових з обох сторін. росія втратила трохи більше, і це не дивно — агресор зазвичай несе більші втрати», — сказав Трамп журналістам.

До цього Трамп уникав відкритих звинувачень на адресу росії, відмовлявся підтримати рішення ООН та заяви країн G7, які визнавали росію стороною, що розв'язала війну. У квітні він навіть звинувачував Україну, стверджуючи, що вона «не мала права починати війну з набагато сильнішим суперником».

Також Трамп розкритикував європейські країни за імпорт російської нафти та пообіцяв запровадити жорсткіші санкції проти москви.

«LRT.lv»

«БАГАТО ЦИВІЛІЗАЦІЙ У СВІТІ ЗНИКЛИ, А МИ ЖИВЕМО»

Зенон Коваль щороку приїздить в Україну напередодні Дня Незалежності, бо це свято вважає своїм.

Він народився в Бельгії й багато років провів на дипломатичній службі, проте завжди знаходив час для роботи в різних структурах української діаспори.

Нині пан Зенон є членом Екзекутиви Світового Конгресу Українців, політичним радником Європейського Конгресу Українців і Товариства українців у Бельгії.

Наша розмова відбулася у день, коли рашисти відправляли свої шахеда на Київ з ранку до обіду фактично чотири години поспіль.

Отож природно виникло запитання, чи не страшно жителю статичного Євросоюзу приїжджати до міста, якому спокій лише сниться.

«Якщо ми боятимемося їхати в Україну, то ворог нас уже переміг, — відповів він. — Але треба щоб ворог нас боявся, а не ми ворога».

«За дверима говоріть любою мовою, а вдома тільки своєю»

— **Пане Зеноне, своєю яскраво вираженою українськістю ви, напевно, завдячуєте батькові, Омеляну Ковалю, який у 1938 році, будучи 18-річним юнаком, став членом ОУН, а 1 липня 1941-го у рідній Долині на Івано-Франківщині фактично виступив організатором проголошення Акта відновлення Української держави. Для вас це, мабуть, було непросто — народитися в Бельгії, але зберігати свою українську ідентичність. Як відомо, ваші мама і тато так і залишилися громадянами України, а ви отримали бельгійське громадянство лише в 21 рік.**

— Так, усе залежить від родинного середовища. Якби нам, дітям, удома дозволяли говорити французькою, то українськість, мабуть, не збереглася б. А так, коли ми зі старшою сестрою переходили на іноземну, тато одразу казав: «Ні-ні, за дверима говоріть любою мовою, а тут лише своя».

Я вам більше скажу. Коли почав відвідувати дитячий садок, то взагалі не знав французької. Довелося спілкуватися там, як кажуть, «на мигах». А потім пішов до школи і став відмінником з французької мови. Я був кращим, бо мусив її вивчати. А всі мої колеги і колежанки не були настільки успішними, оскільки думали, що вже її знають.

Що ж стосується мого батька, то його доля дійсно була нелегкою. Німецьким гестапо він був заарештований у вересні 1941-го року й доправлений до краківської тюрми. Там збирали всіх членів Організації Українських Націоналістів і разом доправили до Аушвіцу. То вже був кінець літа 1942-го.

— **Ваш батько потрапив до першої групи українських націоналістів, названих «Bandera Gruppe», серед яких був наймолодшим.**

— Так, братів Степана Бандери, Василя й Олексія, у концтаборі знищили. Але наші трималися, допо-

Зенон Коваль

магали одне одному і так, слава Богу, вижили. А у січні 1945 року більшість з них пройшли чотириденний «марш смерті» до Мавтгавзена.

Радянський фронт наближався, і німці більш-менш здорових в'язнів вивели, щоб ті продовжили працювати на користь німецького рейху. Пізніше батько був в'язнем концтаборів Мельк та Ебензе, проте 6 травня його звільнили американські війська.

Між іншим, коли я працював у Варшаві послом франкомовних урядів Бельгії, я не раз мав можливість бути в Авшвіці, супроводжуючи візити наших урядовців чи міністрів. Одного разу гід, який показував табір, був здивований, як добре я розуміюся на тих таборових справах. Я сказав йому, що тут сидів мій батько. І він відшукав в архівах та надіслав мені фотографії мого тата, які були зроблені під час його реєстрації в таборі.

Пізніше я ще віднайшов світлини Василя Бандери та батька Аскольда Лозинського (колишнього голови Світового Конгресу Українців). То була справжня знахідка, бо ніхто не мав їхніх фотографій тих часів. Тож усюди, де я працював, я завжди цікавився українським питанням.

Уже проживаючи в Бельгії, батько зробив дуже багато як член проводу ОУН, АБН (Антибільшовицького Блоку Народів), член Українського державного правління (Українського уряду в екзилі), до якого його покликав Ярослав Стецько у 1986 році. Мав там посаду міністра внутрішніх справ — відповідав за зближення державницьких центрів за кордоном.

Загалом мої тато і мама були дуже активні в українській громаді як на європейському, так і на світовому рівнях й, очевидно, у Бельгії. Багато різних заходів відбувалося у нас просто вдома, бо там, де жила наша родина, був осередок головної громадської української організації Бельгії. Вона називалася Український допомоговий комітет — УДК. Я в цьому виріс.

— **А вам не здається, що бельгійські діаспоряни в історично-культурному сенсі більше українці, аніж ті, що сьогодні прибули до країни в статусі біженців?**

— Нас виховували у цьому дусі. А для багатьох корінних українців Україна — це територія, де вони просто жили. Тобто вони не цікавилися культурою, мовою. Ми ж, у патріотично налаштованих родин, пробували зберігати українство.

Я думаю, час завше потрібний, щоб певні речі стабілізувалися, щоб

люди усвідомили. Сама Україна пройшла великий процес — від Революції на граніті, Помаранчевої, Гідності і аж до сьогодні. І тепер, після повномасштабного вторгнення, велика частина українців в Україні зрозуміла, що росіяни — це не братський народ. Ви собі уявляєте?

Ми тут вирости, ми це знали, але українцям в Україні було дуже важко, щоб освоїтися з цим усім. Вже виросло ціле нове покоління, однак велика частина професорів і вчителів в Україні мають радянський менталітет, і хоч би як вони працювали над собою, будуть залишки. Треба принаймні два або три покоління, щоб люди змінилися ментально.

«Якщо ми не можемо самі управляти власною землею, то це робитимуть інші»

— **Пане Зеноне, історія вашого батька і його побратимів стовідсотково спростовує базову річ російської пропаганди про те, що Степан Бандера і його соратники були посібниками німецьких фашистів. Але то таке... До цього вже всі звикли. Наразі ж хочу запитати вас ось про що. Упродовж усієї історії українців постійно знищують сусіди — кочовики, турки, поляки, російські імперці, радянщина, німці і ось знову посунули кремлівські нацисти. Як ви думаєте, чому? Можливо, це щось із нами не так?**

— Україна є дуже багатою державою. І якщо в країні немає належної влади, здатної організувати і захищати життя своїх громадян, то на цю територію завжди зазіхатимуть сусіди, щоб заволодіти її ресурсами, землею, а також людьми для власних економічних потреб. Ось росіяни захопили Донбас, придбавши 5 мільйонів вихованих, кваліфікованих, освічених громадян. Тобто якщо ми не можемо самі управляти власною землею, то це будуть робити інші.

— **А що нам заважає сьогодні, з вашої точки зору?**

— Перш за все корупція, яка навіть сьогодні роз'їдає все всередині. А по-друге, треба, щоб ми зрозуміли таку річ: кожен не повинен думати лише про свою вигоду. Потрібно реалізовувати спільні проекти, які можуть об'єднувати наш народ. Це головне.

Часто нам закидають розмови про братні народи. Це просто повна брехня. Такого не існує в природі. Кожен має свої інтереси і намагається їх пропихати. Цей факт якраз і пробудив багатьох українців сьогодні. Вони почали розуміти, що росія — це зовсім не те, про що їм говорили.

Скажімо, чи буде брат нападати на брата, якщо ми дійсно братні народи? Звичайно, ні. Але люди в Україні жили і продовжують жити під впливом постійної дезінформації, пропаганди. Їх переконують у тому, що раніше було краще. Але насправді тоді не було краще, бо тих, хто виявляв почуття патріотизму чи українства, просто нищили. Зараз нас нищать також, але тепер ми хоча б

знаємо, чому.

— **І чому?**

— Ми не вигідні росії, бо якщо ми свідомі своєї історії, своєї ідентичності, то ми є свідками фальсифікації нею власної історії. Велику частину своєї історії вона вкрала у нас.

— **Тобто ми є свідками їхньої постійної брехні?**

— Так, а свідків не залишають, бо інакше розсиплеться їхній міт, на якому вони вибудовують свою силу і могутність. Ми завжди були європейським народом, а вони ним не були. Вони жили переважно за структурами і законами Золотої Орди.

— **А як ви гадаєте, у чому тоді полягає феномен українства? Ми були під Литовським князівством, під поляками, чехами, росіянами, проте завжди знали, що ми інші, окремі. Що формувало і тримало нашу спільноту?**

— Ми завжди були народом, який любить волю і справедливість. Нас пробували знищити, загарбати, але з того нічого не вийшло. Якщо повернутися до історії, то багато цивілізацій у світі зникло, але ми живемо далі. Значить, щось нас тримає. Можливо, сила нашого чорнозему, на якому ми вирости, чи якісь риси характеру.

Навіть відомий французький письменник Вольтер казав, що українці прагнули бути незалежними. Це прагнення до незалежності існує й далі. А це означає, що ми маємо дати світові щось особливе і постійно даємо. Просто, поки ми не мали власної держави, ці здобутки присвоювали інші. Тобто якщо ти не будеш сам писати свою історію, то її напишуть інші, але по-своєму. А наша негативна риса полягає в тому, що кожен хоче бути першим або отаманом. Нам бракує солідарності.

«Якщо український фронт упаде, росія змусить українських військових воювати проти Європи»

— **Пане Зеноне, а що, на вашу думку, росії від нас потрібно саме сьогодні? Здається, у ХХІ столітті вже більш доречно формувати наративи на кшталт: планета — наш спільний дім, геть кордони. А тут якась дикість з анексією чужих територій, яких у самій московії понад норму.**

— росія існує так, що їй постійно потрібні вороги. Вони й досі позиціонують себе як осаджена цитадель, проти якої всі воюють. Мовляв, спершу треба захистити «родіну», виробляючи зброю, а вже потім проводити газ до сіл. Тобто їхній владі постійно треба переконувати народ у тому, що вони проти когось б'ються. І що саме цей фактор є причиною важкого життя народу.

— **А як ви вважаєте, у Європейському Союзі вже з'явилося розуміння істинних причин агресії кремля проти України? Чи змінює ця війна Європу?**

➔ Закінчення з стор. 12

— Політичні лідери ЄС свідомі того, що без безпеки України не буде безпеки для Європи. Вони знають, що українці, які зараз воюють в окопах, дають можливість європейцям підтягнути свою «оборонку» до того стану, що Європа зможе сама захиститися. Поки що вона не здатна на самостійний захист.

Європейські країни тривалий час жили тим, що ми називаємо «дивідендами миру». Тобто мир існує, тому ми не маємо платити за оборону. Америка нас захистить, а ми будемо витрачати кошти на все, окрім зміцнення армії. А тепер доводиться думати: «Якщо нас американці дійсно кинуть, то що буде далі?».

Отож Європа сьогодні перебуває у процесі перебудови. Є усвідомлення того, що інтереси Америки наразі — в зоні Тихого океану. Так що для Європи важливо те, що сьогодні відбувається в Україні. Якщо український фронт упаде, росія змусить українських військових воювати проти Європи. Це очевидний факт... А українська армія сьогодні — найдосвідченіша армія у світі.

— **А скажіть, хіба це чесно — не надавати Україні належної допомоги з тим розрахунком, щоб війна тривала до зміцнення армій європейських країн? Складається враження, що це якась умисно прорахована гра, коли м'яч постійно забивають в одні і ті самі, не надто захищені, ворота.**

— Звісно, неприємно про таке чути і доходити до подібних висновків. Але річ у тому, що Європа сьогодні не має спроможності, аби належним чином забезпечити український фронт зброєю, гарантуючи Україні перевагу. Відповідних потужностей не існує. Водночас у Європейській комісії є й важлива зміна.

Вперше в історії ЄС призначили комісара, який відповідає за питання оборони, безпеки і навіть космосу. Раніше такого не було, оскільки оборона не входить до компетенції ЄС. Цю посаду обійняв колишній прем'єр-міністр Литви Андрюс Кубілюс, який дуже прихильний до України.

Призначення такого комісара пов'язано з тим, що він займатиметься розвитком європейського ВПК. Його завдання — об'єднати зусилля оборонних підприємств різних країн Євросоюзу (зокрема, Німеччини, Франції, Італії, Іспанії) у спільні проекти.

Це потрібно для двох речей. По-перше, щоб посилити обороноздатність самого Європейського Союзу. А по-друге, щоб створити спільні проекти з Україною. Багато європейських країн уже працюють над спільними ініціативами з українськими підприємствами.

Зараз Україна має найширшу коаліцію підтримки за всю свою історію, що складається з «коаліції охочих». Її прикладом також є формат «Рамштайн», який об'єднує міністрів оборони різних країн. Важливо, щоб питання щодо України вирішувалися з її участю.

Також важлива участь Європи в обговоренні миру і безпеки на континенті. Тому було дуже позитивно, коли під час візиту до Вашингтону президент Зеленський взяв із собою

європейських лідерів, що зробило розмову з президентом Трампом конструктивною.

— **Така активність, звісно, не може не радувати. Але після демонстрації сили на саміті ШОС у Китаї, який фактично продемонстрував єднання світових диктатур, попередні зусилля країн західного вектора здалися, м'яко кажучи, недостатніми. Західний світ сьогодні, навпаки, значною мірою роз'єднаний.**

— Звісно, небезпеки завжди існують. Але є й певні реалії, пов'язані з економічним світом. Китай не може робити все, що він бажає, бо йому потрібні ринки і Америки, і Євросоюзу, де є гроші і платоспроможність населення закуповувати їхню продукцію.

У разі посилення санкцій почнуть замикатися ринки з одного й іншого боку. Китай закриватиме фабрики, матиме безробіття і зрештою такі соціальні проблеми, з якими не зможе впоратися. З Індією трапиться подібне. Так що, бачите, одна з переваг Європи полягає в тому, що вона дуже сильна в економічному плані. Є й інші моменти, де можна впливати. Кожен шукає ресурси і сучасні технології.

— **Тобто ви вважаєте, що ситуація залишається контрольованою?**

— Вона не є контрольованою, але її можна контролювати. У даному випадку кожен дбає про свої інтереси.

— **Але якщо кожен дбає про щось своє, то чим ця історія може взагалі закінчитися, з вашої точки зору?**

— Закінчити цю війну може лише та людина, яка її почала. Себто путін. Для того, щоб це зробити, він має кілька приводів. Перший — це коли він досягне своєї мети, завоює Україну повністю, підтягне її до себе і приведе до управління януковича, медведчука або когось іще з цієї когорти.

Якщо це в нього не вийде, то анексує Крим з чотирма областями і на цьому зупиниться. У такому випадку він зможе сказати перед своїми, що не програв. Не виключаю також революції в провідних колах росії, бо вона може не витримати і лопнути. Це перша альтернатива.

А друга альтернатива — воєнна, із застосуванням комбінованих санкцій. Тобто західні чи світові партнери нададуть Україні стільки зброї, що росія не зможе продовжувати цю війну або змушена буде задіяти людей не тільки з-за Уралу, а й із європейської частини, з пітера, москви. У такому випадку почнуться процеси розпаду в самій росії.

Якщо все це комбінувати із санкціями, які будуть постійно посилювати і перевіряти — з тим, щоб їх ніхто не зміг обійти, — то російська економіка помітно слабшатиме. А якщо до того додати й дипломатичні зусилля, двосторонні і багатосторонні, то війну дійсно можна зупинити в близькій перспективі.

Ще раз нагадую, що Україна сьогодні має найдосвідченішу армію в світі. Це колосальний досвід, який має лишитися у бльоці демократичних держав. В Європі про це знають.

— **Дай Боже, щоб почали й робити все необхідне для того, аби сталося саме так.**

— Роблять. Працюють. Ми бачимо, що європейці поїхали з Володимиром Зеленським до Вашингтону — і вийшов зовсім інший формат розмови. Все це дійсно впливає. І тут український президент дуже добре зіграв, коли взяв із собою європейців.

— **Єдина сила...**

— Абсолютно. Все відбувається в Європі, і європейці мають докласти зусиль, аби війну завершити. Нічого про Україну без України і нічого про Європу без Європи. А Європа і Україна — це один континент. Все.

«Добре, нема проблем, ми можемо тебе позичити»

— **Пане Зеноне, на вашу долю випала місія долучитися до процесу формування українського дипломатичного корпусу у перші роки незалежності. Вас так і називають — бельгійський дипломат українського походження.**

— Так, улітку 1992 року до Бельгії почали прибувати перші українські дипломати. Потрібно було відкрити посольство. Приїхав посол, який уже був призначений, але ще не вручав своїх вірчих грамот — Володимир Василенко. Знаний український юрист-міжнародник з Київського університету, справді великий професіонал.

Я представився йому і сказав, чим займаюся: працюю в кабінеті міністра зовнішніх зв'язків Франкомовної спільноти Бельгії. Я саме чотири роки пропрацював і повертався знову до адміністрації. Почав пояснювати пану Володимирі особливості цієї країни. Він думав, що Бельгія — королівство, де є один уряд, один парламент і все просто.

Кажу: «Ні, вибачте, це федеральна держава, де маємо шість урядів, парламентів і так далі, тож усе складніше. Це федеральна система, яка не є симетричною. Вона складається з трьох Спільнот (населення розділене на три мовні спільноти: фламандська, франкомовна і германомовна) і трьох Регіонів (територія розділена на три частини: Фляндрія, Валлонія і Брюсель-Столиця).

Але ці Спільноти не збігаються з Регіонами. Кожна Спільнота і Регіон мають свій уряд, свій парламент. Окрім того, ще є федеральні уряд і парламент. У цьому полягає складність». Тоді він мене запитав, чи міг би я їм допомогти — наприклад, приходити раз на тиждень. Кажу: «Вибачте, пане амбасадоре, до вас не раз на тиждень треба приходити, а працювати 24 години і 7 днів на тиждень».

На щастя, в адміністрації Бельгії існує процедура, яка дозволяє позичити свого співробітника якійсь міжнародній організації. Так я пішов розвідати, чи франкомовні бельгійці могли би мене позичити українському посольству.

Я це представив їм як дипломатичний жест. Мовляв, щойно розпався союз, треба допомагати тим країнам, які від нього потерпіли і намагаються знайти своє місце, бо совети (себто росіяни) все собі присвоїли, мають свою дипломатію, а

інші пострадянські країни починають майже з нуля. І мені сказали: «Добре, нема проблем, ми можемо тебе позичити».

— **Починати справу з нуля, напевно, було непросто ще й з матеріальної точки зору?**

— Так. росія забрала все, бо ніхто не мав переліку радянського майна, крім москви. А вони дурили, водили за ніс представників інших колишніх советських республік. Наприклад, у Брюсселі посольство почало працювати 1993-го в будинку Українського допомогового комітету, який тоді ще очолював мій батько. Батько їм відгородив дві кімнатки. Було п'ять дипломатів.

Я тоді з ними там і працював, аж поки один німець, д-р Кох, який мав неурядову організацію, що займалася також допомогою країнам колишнього союзу, не надав нам трошки більше приміщення. Ми у нього там тинялися ще два-три місяці. Аж тоді, нарешті, з Києва прийшла вказівка: купуйте будинок. І ми купили будинок, який досі є власністю України. Там зараз розташоване постійне представництво України при ЄС.

— **Так, складний процес. А що ви сьогодні побажали б українській дипломатії?**

— Налагоджувати якомога більше багатосторонніх і двосторонніх зв'язків, включно з країнами Сходу і Африки. Це дуже корисний досвід.

— **Це ви радите виходячи з власного досвіду, бо працювали послом франкомовних урядів Бельгії у В'єтнамі і в Тунісі?**

— Звісно. Розповім для прикладу таку історію. Був бельгієць українського походження на прізвище Дорошенко. Їм'я зараз вже, на жаль, не пригадаю. Він працював у Конго і з української мови знав хіба що кілька слів — «так», «ні», «дякую». Якось прийшли до нього конголезці і кажуть: «Бельгійці до нас ставляться інакше, ніж ви. Чомусь нікуди нас не запрошують. Ви, напевно, належите до іншого племені».

Дорошенко був настільки вражений почутим, що, коли повернувся до Бельгії, відшукав адресу української громадської організації і прийшов до мого батька та почав з ним говорити. Батько запросив його на Різдвяні свята, де був накрытий стіл з дванадцятьма стравами. Той чоловік розчулився, розплакався, пригадавши щось давно в собі призабуте.

Африканці йому пригадали щось основне... Отож я заохочую молодих дипломатів їхати в такі країни, аби отримати життєвий досвід. У країнах Африки та Азії можна багато чого навчитися. Що ж стосується нашої дипломатії, то Україна у цьому сенсі вже багато чого зробила і продовжує робити. Загалом, це дуже складна сфера, яка вимагає чимало ресурсів.

— **Але без неї не обійтися.**
— Безумовно. У тому числі й на Африканському континенті. Якщо країна не захищатиме десь свої інтереси, то інші там просуватимуть власні наративи чи інтереси.

Фото: «Український погляд»

Лариса Салімонович,
«Україна молода»

ГЕННАДІЙ ІВАНУЩЕНКО: «ПРОКЛАДАЄМО МОСТИ МІЖ ПОКОЛІННЯМИ»

Пропонуємо вашій увазі розмову із відомим архівістом, дослідником історії національно-визвольної боротьби, керівником Архіву ОУН, членом виконавчого комітету Антиімперського Бльоку Народів Геннадієм Іванущенко.

— Друже Геннадіє, сьогодні в Україні спостерігається зростання інтересу до історії національно-визвольної боротьби? На твою думку, це пов'язано із війною, чи це органічний процес?

— Історія сама обирає момент, коли говорити з нами вголос. Звісно, нинішня війна спонукала відкрити забуті сторінки архівів, але не менше їх гортають ті, хто підсвідомо шукає коріння власної ідентичності. Сьогодні вивчення визвольної боротьби — це не лише інтелектуальна мода, а й органічний спосіб знайти смисли в часи буремних катастроф. Війна стала каталізатором, але інтерес був закладений в українському культурному ґрунті ще відколи в сховках лишали бідони з документами.

На наше велике щастя, і, скоріше всупереч, а не завдяки обставинам, зростання інтересу до історії Визвольної боротьби в Україні почалося раніше від розгортання війни. Якби пізніше — було би кепсько...

— Наскільки важливо підкріплювати знання історії документами та іншими джерелами, зокрема з історії ОУН?

— Без архівних документів історія залишиться недоказаною, недоведеною, неосмисленою. Можна, звичайно, говорити гаслами, тезами, взятими з давно написаного і відомого. Але недовго й не з усіма. Унікальні листи, журнали, аудіозаписи оживляють візію минулого — і водночас дають можливість кожному переконатися у правдивості фактів, а не інтерпретацій. Архів ОУН — не просто сховище, це інформаційна система і «дзеркало заднього виду», це шанс озирнутися назад крізь призму справжніх голосів та досвідів.

— Які можливості для дослідників надає електронний архів ОУН?

— Наш електронний архів — це міст між поколіннями. На www.ounu.info вже доступні повні серії періодичних видань, унікальні бюлетені, особисті фонди провідників ОУН, аудіо- і відеоматеріали. Дослідник — чи це студент, науковець, журналіст або простий пошукач історій родини учасників визвольної боротьби — отримує відкритий і зручний доступ до тисяч оцифрованих джерел з будь-якої точки світу.

До того ж — цінний і зворотній зв'язок. Невдовзі ми започатковуємо

Геннадій Іванущенко

проєкт «На старих фотографіях всі молоді», де можна буде долучитися до процесу ідентифікації фото, уточнення щодо осіб, часу, місця, та обставин. Дещо ми робимо самі, коли просимо старших друзів, працівників Української Інформаційної Служби в Лондоні, впізнавати людей на світликах, але цього вже сьогодні недостатньо. Час плине, люди відходять, пам'ять стирається...

— Чи є в архіві унікальні документи з історії ОУН, УПА, АБН та інших військово-політичних структур українських націоналістів?

— Саме в цьому й полягає наша «фішка». Представлені документи Проводу ОУН, повні серії журналів «Визвольний шлях», «The Ukrainian Review», бюлетені АБН різними мовами, особові фонди Степана Бандери, Ярослава Стецька, Степана Ленкавського, а також безліч матеріалів організацій, які були створені волею ОУН: політичні, молодіжні, спортивні, харитативні та інші. Тут оживають не лише образи лідерів, а й сотні невідомих учасників історії.

Цілий комплекс документів і періодики пов'язаний з темою визвольної боротьби не тільки українців, а й інших поневолених народів (причому різними мовами) — це окрема тема, про яку можна розповідати годинами, в контексті нині відродженого АБН — вже як Антиімперського Бльоку Народів.

— На твою думку, які останні знахідки в архіві потребують максимального вивчення і надання публічності?

— Останні оцифровані комплекти періодики, знайдені статті Бандери, унікальні записи голосу Дмитра Донцова чи відео похорону Степана Бандери — це ключі до розуміння цілих пластів історії, ще не охоплених ува-

гою. Справжні відкриття чекають в особистих листах, газетних повідомленнях і неопублікованих мемуарах, які лише зараз повертаються у широкий обіг.

Але коли ми говоримо про архів, то чомусь випускаємо з поля зору, що «знахідки», — це лише супутні приємні моменти при доволі рутинному й довгому процесі упорядкування документів. А головне в цьому процесі — збереження (в нашому випадку — проведення ремонту приміщень для створення прийнятної температурно-вологісного режиму), потім описування — надзвичайно важка робота. Для прикладу: ми нині лише по одному показнику наближаємося до 100% описування, — це журнали і неперіодичні видання. А з документами — все ще попереду. А якщо вони не описані, то звідки ми знатимемо, маємо ми матеріали про того чи іншого діяча, чи ні? Іноді це важко пояснити дослідникам, які звертаються до нас із запитом. Власне ми і радимо звертати увагу на наш сайт, де виставляємо всі матеріали в міру їх впорядкування.

Повертаючись до знахідок. З останнього... Нещодавно серед документів Бандери було виявлено його листування з однією людиною, яка, за версією одного з істориків (Росолінський-Лібе), мала би бути найзапеклішим ворогом Провідника, через приписані йому вчинки, яких він в дійсності не робив. А вони спокійно собі листувалися в 1952 році, вітали один-одного зі святами і т. д. От і виходить, що автор чергового пасквіля проти Бандери — звичайний фальсифікатор.

Ось такі речі потребують негайного оприлюднення. Але, думаю, це має йти від родини Степана Бандери і мати не лише історичний і моральний вимір, а й юридичний. Я маю на увазі судовий позов.

— Ти багато років координуєш становлення і розвиток музею Степана Бандери у Лондоні. Чим цей музей є цікавим для відвідувачів?

— Я тільки пробую продовжувати те, що розпочали свого часу організатори цього музею в 1962 році, такі, як інж. Василь Олесків. Такі, як співробітники Української Інформаційної Служби в Лондоні: о. Микола Матвіївський, Володимир Павлюк та інші. Причому роблю це (як і впорядкування архіву) лише під час

відряджень до Британії.

Музей у Лондоні — це простір, де предмети говорять: кабінет Провідника, компас Шухевича, друкарська машинка Коновальця чи проста вишиванка з концтабору. Тут відчуття присутності історії — не умовність, а щоденна енергетика речей і пам'яті. В останні роки, особливо сюди приходять багато українців. Переважно в неділю, майже в кожную. Сьогодні було 12 осіб, а колись прийшло 52! Довелося розділити їх на п'ять груп, бо кімната невелика.

Людей цікавлять не тільки загальні знання про Визвольну боротьбу а й деталі. Тут, при проведенні екскурсії мені допомагає перегляд листування С. Бандери, Я. Стецька, С. Ленкавського, бо з нього провідники ОУН постають звичайними людьми, близькими й зрозумілими сучасникам.

Серед проблем: приходить чимало молоді. Тих, які виїхали за кордон з батьками раніше і востаннє вчили історію України в сьомому чи восьмому класі. І все... Серцем і, будучи на хвилі часу, вони відчують історію Визвольної боротьби, а знаннями... Тут є над чим подумати.

— На твою думку, ким є Степан Бандера, Роман Шухевич, Євген Коновалець для сучасників, зокрема — воїнів Збройних Сил України?

— Для військових ці постаті — не стільки символи, скільки співрозмовники: ті, хто вже пройшов дорогами спротиву. Вони нагадують: незалежність — це боротьба, яка триває стільки, скільки існує нація. Підсилення мотивації боротьби через усвідомлення того, що наше покоління — це паростки попередніх «і мертвих і живих», — одна з цілей нашої роботи зі «зшивання історії» на рівні джерел.

Власне, в 4-й точці Декалога про це ж: «Будь гордий з того, що Ти є спадкоємцем боротьби за славу Володимирова Тризуба».

— Історія сучасної війни за Незалежність — це продовження чи таки завершення боротьби за державність?

— Схоже, що це черговий етап нашої боротьби, чергова лекція історії, але з краще вивченим домашнім завданням.

Фото: УІС
Розмовляв Олег Клич,
«Український погляд»

ТРОЄ КОЛИШНІХ МІНІСТРІВ УРЯДУ ТРЮДО ОТРИМАЮТЬ ДИПЛОМАТИЧНІ ПОСАДИ

Троє колишніх міністрів з уряду Джастина Трюдо, ймовірно, отримають дипломатичні призначення, повідомляє «CTV News» із посиланням на джерела.

Колишній міністр оборони Білл Блер має замінити Ральфа Гудейла на посаді Верховного комісара Канади у Великій Британії.

Девід Ламетті, який очолював Міністерство юстиції за часів Трюдо, а нині є головним секре-

тарем прем'єр-міністра Марка Карні, також може отримати дипломатичну посаду. За словами двох джерел, він стане новим послом Канади в ООН у Нью-Йорку.

Колишньому міністру енергетики Джонатану Вілкінсону запропонували стати послом Канади в ЄС у Брюсселі. Водночас, за словами наближених до нього осіб, він ще розмірковує над цією пропозицією.

Усі троє були ключовими членами кабінету Трюдо та пропрацювали на високих урядових посадах загалом 18 років.

Потенційне призначення Ламетті до ООН викликало дискусії в Оттаві, адже він став головним секретарем Карні лише у липні, але вже за два місяці може залишити цю посаду.

«Українські новини»

ПАПІ ПОДАРУВАЛИ ВИТИНАНКУ

Правозахисниця та нобелівська лауреатка Олександра Матвійчук 13 вересня передала Папі Леву XIV чорно-білу витинанку, яку зробив підліток Святослав із Часового Яру.

Про це Олександра Матвійчук написала у себе на «Фейсбук».

«Ці дні я у Ватикані разом з іншими лауреатами Нобелівської премії миру. Вчора ми мали аудієнцію із Папою Левом XIV. Привезла для нього чорно-білу витинанку, яку зробив підліток Святослав із Часового Яру. На цій картині він зобразив рідне місто, яке росіяни повністю розбомбили. Хлопець переїхав до Києва, зараз ним опікуються БФ «Голоси дітей», вони і передали цю картину.

Я запросила Його Святість приїхати до України, щоб підтримати мільйони українців, які страждають від російської агресії. Під час зустрічей у Ватикані говорю про звільнення людей із російського полону, захист дітей у російській окупації, питання справедливого миру.

На цьому фото я та інші нобелівські жінки за кілька хвилин до цієї зустрічі».

Фото: «Фейсбук»
Олександри Матвійчук

ПАПА РИМСЬКИЙ ЛЕВ XIV ЗАЯВИВ, ЩО ВАТИКАН У ВІЙНІ ПРОТИ УКРАЇНИ ДОТРИМУЄТЬСЯ «НЕЙТРАЛЬНОЇ ПОЗИЦІЇ»

Папа Римський Лев XIV заявив, що Святий Престол від початку російсько-української війни докладає зусиль, щоб зберегти «нейтральну позицію».

Про це він сказав в інтерв'ю для «Сгук».

«Святий Престол від початку війни докладає великих зусиль, щоб зберегти позицію, яка, хоч якою б складною вона не була, не є на боці жодної зі сторін, а справді нейтральна. Деякі з моїх слів були витлумачені в той чи інший спосіб, і це нормально», — сказав він.

На запитання, чи може Ватикан стати посередником у російсько-українській війні, він зазначив, що варто розрізняти голос Святого Престолу, який виступає за мир, і роль посередника.

«Це дві дуже різні речі, і остання — менш реалістична, ніж перша. Думаю, люди чули ті звернення, які я виголошував, піднімаючи свій голос — голос християн і людей доброї волі — з тим посланням, що мир — це єдина відповідь. Безглузде вбивство, яке триває вже роки — з обох боків — у цьому конфлікті, як і в інших, має змусити людей нарешті прокинутися й сказати: є інший спосіб розв'язати ці питання», — сказав Папа.

Він заявив, що за перші кілька місяців папства йому вдалося започаткувати «бодай якийсь діалог» і зустрічі зі світовими лідерами з багатосторонніх організацій.

«У теорії, ООН мала б бути тим місцем, де розв'язуються подібні питання. Але, на жаль, нині, схоже, загальноновизнано, що ООН наразі втратила здатність об'єднувати людей у межах багатосторонніх процесів. Багато хто сьогодні каже: „Треба вести двосторонній діалог“, — щоб хоча б частково зрушити справу з місця, бо багатосторонні ініціативи наразі наштовхуються на численні перешкоди», — сказав Папа Римський.

Текст і фото: «Високий замок»

ПАТРІАРХ ВАРФОЛОМІЙ ЗУСТРІВСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТРАМПОМ

15 вересня 2025 року Вселенський Патріарх Варфоломій відвідав Білий дім і зустрівся з президентом Дональдом Трампом.

Про це повідомляє «orthodoxtimes.com».

Зустріч відбулася в Овальному кабінеті та тривала понад півгодини. Президент Трамп висловив велику зацікавленість різноманітними ініціативами та служінням Вселенського престолу, а також життям християн у Туреччині.

Вселенський Патріарх привітав ініціативи та зусилля президента США щодо сприяння миру в усьому світі, особливо в Україні. Вони

також обговорили становище християн на Близькому Сході.

Президент США і Патріарх обговорили майбутній візит Папи Римського Лева XIV до Туреччини, щоб приєднатися до Вселенського Патріарха у святкуванні 1700-річчя Першого Вселенського Нікейського Собору цього року. Віце-президент Дж. Д. Венс, римо-католик, виявив особливий інтерес до зустрічі.

Патріарх висловив співчуття президенту з приводу вбивства його друга Чарлі Кірка та подякував йому за теплий прийом.

Фото: «orthodoxtimes.com»
«Релігійна правда»

НА ДОНЕЧЧИНІ ДІЄ 242 ОРГАНІЗАЦІЇ УПЦ МП

На Донеччині з 273 християнських релігійних організацій 242 належать упц мп, а 31 – ПЦУ.

Про це повідомляє «Східний варіант» із посиланням на начальницю управління культури і туризму Донецької обласної військової адміністрації Вікторію Точену.

До початку повномасштабного вторгнення у Донецькій області було зареєстровано 1,879 релігійних організацій, а саме 1,805 релігійних

громад, 23 релігійні центри, 13 монастирів, одна лавра, 26 місій, одне братство, 11 духовних навчальних закладів. Частина з них були пошкоджені через бойові дії.

Станом на вересень 2025 року відомо про пошкодження у 132 культових спорудах релігійних організацій. Не усі вдається дослідити через активність боїв.

«Релігійна правда»

«ВІРНИЙ СВОЄМУ НАРОДУ»

Онуфрій закликав паству наслідувати Олександра Невського

Очільник упц мп митрополит Онуфрій відслужив літургію в пам'ять Олександра Невського та закликав вірян наслідувати «його віру, мужність і відданість Богу та своєму народу».

Про це повідомляє Інформаційно-просвітницький відділ упц мп.

Він зазначив, що «святий Олександр був прямим потомком святого рівноапостольного князя Володимира і народився у важкі для Русі часи». Також наголосив, що святий «захистив свою землю від нашествия інос-

лавних чужинців, котрі намагалися не лише завоювати територію, а й витіснити Православну віру».

У лютому 2024 року Синод ПЦУ вилучив з церковного календаря день пам'яті князя Олександра Новгородського (Невського) та встановив поминальну суботу в пам'ять про жертв Голодоморів.

Олександр Невський – святий російської та Болгарської Православних Церков.

«Релігійна правда»

НАД РИМОМ ДРОНИ ВІДТВОРИЛИ ШЕДЕВРИ МІКЕЛАНДЖЕЛО Й ОБЛИЧЧЯ ПАПИ ФРАНЦИСКА

(PISY). — На площі святого Петра у суботу, 13 вересня, ввечері відбулося видовищний захід «Благодать для світу» — масштабний концерт, яким завершилася Всесвітня зустріч із питань людського братерства.

Захід розпочався зі світлового шоу: понад 3,000 дронів освітили нічне небо над базилікою, утворивши зображення обличчя Папи Франциска

й осяявши купол Мікеланджело і колонаду Берніні, повідомляє «CREDO».

Цей момент супроводжувався піснею «Amazing Grace», яку виконали дуетом всесвітньо відомий тенор Андреа Бочеллі й американський співак Тедді Свімса. Після цього римське небо перетворилося на величезне полотно: дрони зображували на ньому фрагмент картини Мікеланджело «Сотворення Адама», монументального голуба миру і, на-

решті «П'єту» Мікеланджело — відому мармурову скульптуру, оригінал якої зберігається у базиліці Святого Петра. Дрони також утворили проєкцію ікони «Спасіння римського народу», яку вшановують у базиліці Санта-Марія-Маджоре, і до якої був особливо прихильний Папа Франциск.

Вечір минув у дусі закликів до вселенського братерства, діалогу між культурами та надії в часи глобальної кризи. Ним завершилася дводенна Всесвітня зустріч із питань людського братерства, на яку зібралося близько 500 учасників, включно з лауреатами

Нобелівської премії, науковцями, культурними діячами експертами у галузі технологій і довкілля.

У своєму привітальному слові кардинал Мауро Гамбетті, архипресвітер базиліки святого Петра і голова фонду «Fratelli Tutti», сказав: «Серед тіней ми бачимо можливість відродження: здатність чинити опір, впроваджувати інновації, будувати мости». Серед музичних головних викоавців ввечора був Андреа Бочеллі — він розпочав свій виступ з «Ave Maria» Шуберта. Потім колумбійська співачка Кароль Джі виконала «Mientras me curo el cora» у стилі госпелу, а потім заспівала дуетом із Бочеллі «Vivo per lei».

Поряд з музикою лунали нагальні заклики до миру та справедливості. Лауреат Нобелівської премії миру Кайлаш Сатьярті, активістка з Мозамбіку Граса Машел та лауреатка Нобелівської премії з Іраку Надія Мурад закликали до припинення війни та насильства, просячи про відданість людській гідності і братерству. Папа Лев XIV не був присутній на концерті, але організатори подякували йому за підтримку, зазначивши, що цієї неділі він святкує своє 70-річчя.

Фото: «Credo»

Адвокати
Тарас Грицина і
Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

ПІСНЯ
УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. ввечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо
українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:
416-769-0674 або 1-888-836-7771

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТІТЬ
ГАЗЕТУ
«ГОМІН УКРАЇНИ»

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

/BCUFinancial

/bcu-financial-group/

@bcufinancialgroup

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

*Terms and conditions apply: 13, 22 and 37-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from September 2, 2025. Rates are annual and subject to change.

BCU

Deposit Special

Особливі відсотки

3.60%*
13 місяців

3.75%*
22 місяці

3.55%*
37 місяців

MORTGAGE Special

4.49%*

3-year closed term

* Terms and conditions apply: 3-year closed term only; On Approved Credit (OAC), rates vary by product and are subject to change without notice. APR for the 3-year mortgage is 4.59%. The annual percentage rate (APR) is based on a \$250,000 mortgage for the applicable term assuming a processing fee of \$300 (which includes fees associated with determining the value of the property). If there are no cost of borrowing charges, the APR and the interest rate will be the same. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Rates are annual and subject to change. Offer valid from July 23, 2025.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca